

Reglemente

för

Helsingfors stads fattigwård,

af

Gubernören i Nylands län till efterrättelse fastställt
den 28 Januari 1863.

Helsingfors,

å Kejsarliga Senatens tryckeri, 1863.

Hans Kejsarliga Majestäts

Befallningshafwandes i Nylands län Utslag, i anledning af Helsingfors stads församlings medlemmars wid särskilda allmänna kyrkostämmor granstade och den 30 Juli 1861 antagna samt af Pastors-Embetet i staden, med skrifvelse för den 26 April följande år till min vidare åtgärd insände, så lydande:

Förslag till Reglemente för Fattigwården i Helsingfors stad.

I Artikeln.

Om Fattigwårdens ändamål och styrelse.

§ 1.

Fattigwården i Helsingfors stad, betraktad såsom en inom stadens församlingar gemensamt bildad inrättning, har förnämligast till ändamål att understödja eller försörja sådane stadens fattige och nödlidande, hvilka, dels för ålder och sjuklighet, dels såsom wärnlöse, icke kunna sig sjelfwe wårda och lifnära.

§ 2.

Fattigwården handhafwes af en Direktion, hvilken, utom Lutheriska församlingens kyrkoherde, Förste kapellanen, Polismästaren eller hans adjoint, samt de Läkare fattigwården aflönar, som alla äro ständige Ledamöter, utgöres af tolf andre medlemmar, de der wid allmän kyrkostemma utses för tre års tid, sålunda, att Embets och Tjenstemän inom sig wälja tre, Handlande tre, Handtverkare tre samt andre i staden bosatte personer, hvilka ej höra till någon af förenämnde klasser, jemwäl tre. Bland de inwalde ledamöterna utses Direktionen en till Ordförande, lifledes för tre år.

Då ständig ledamot åtnjuter ledighet från den tjänstebefattning, i grund hvaraf han uti Fattigwårdsstyrelsen inträddt, bör den, som tjänsten under tiden förestår, jemmål fungera i nämnde styrelse.

§ 3.

Rättighet att deltaga i val till ledamot i Direktionen samt att för öfrigt afgifwa yttrande uti frågor, som fattigwården röra och å församlingarne berö, tillkommer alla dem af församlingarnes manliga medlemmar, hvilka, enligt gällande författningar, äga röst och talan uti allmänna till kyrkostemmas behandling hörande ärenden. Öppas wid dylika val eller eljest under öfverläggning i hwad fattigwården angår stilsjaktiga meningar, gälle hwad i sådant afseende om kyrkostemmor är föreskrifvet. En hvar, som sålunda äger utöfwa walrätt, kan äfwen till ledamot i Direktionen inwälsas.

§ 4.

Äf de inwalde ledamöterna afgå wid första årets utgång fyra, wid andra årets slut likaledes fyra, efter lottning, samt derefter årligen de fyra äldste, alltid en af hvarje klass. Då ledighet i Direktionen sålunda eller eljest uppkommer, pålysas allmän kyrkostemma, derwid andre ledamöter, på sätt i § 2 bestämdt är, skola af de klasser, som walt de afgångne, i Direktionen inwälsas. Dock må ledamot, som är benägen att i Direktionen qwarstanna, efter församlingens godtfinnande ånyo inwälsas.

§ 5.

Öj må någon, som blifwit wald till ledamot i Direktionen sådant uppdrag sig afsäga eller undandraga, om han ej af ålder eller sjuklighet är hindrad det samma emottaga eller under senaste tre år denna befattning innehaft, eller ock har annat laga förfall.

§ 6.

Direktionen, då den utgöres af ordförande och fyra ledamöter, är i allmänhet behörig att öfwer förefommande ärender besluta. I frågor likwäl om ordförandes wäljande, tjänstemäns antagande eller stilsjande, uttaxering af fattighbidrag, utlåning af kassans medel, eller som annars äro af större wigt, skola minst sju af Direktionens medlemmar i beslutet deltaga.

Äro meningarne i Direktionen stilsjaktiga, beräknas rösterna efter hufwudtalet. Då rösterna äro lika, gälle den mening som ordföranden, eller främste ledamoten, hwilken i ordförandens frånvaro för ordet, i sådan egenkap biträdt.

§ 7.

Direktionen sammanträder första fredag i hvarje månad eller, ifall helgedag då inträffar, nästa derpåföljande söcknedag, hwartill ordföranden låter inkalla samtliga ledamöter. Förefomma ärender, som fordra skyndsammare åtgärd, bör Direktionen särskilt sammanträda. Öj må inwalde ledamot ifrån sammanträdet uteblifwa utan laga förfall, wid bot till fattigkassan af två rubel silfwer, i händelse ärender i brist på fulltaligt antal ledamöter, ej kunna till åtgärd förefomma, hwarom anteckning då göres i protokollet. Med biläggande af detta protokoll eger Direktionen, om böterna icke godwilligt erläggas, hos Magistraten anhålla om medlens uttagande. Direktionens ordinarie sammanträden hållas, såwidt om ständigheterna medgifwa, å stadens fattighus, synnerligen då årliga mönstringen med fattighjonen företages.

§ 8.

Direktionen tillsförordnar efter godtfinnande sig till biträde en sekreterare, en kassör och en inspektör å fattighuset. Ordföranden samt bemålde tjänstemän åtnjuta årligt arwode, enligt bilagde aflöningsstat.

Direktionen eger jemwål antaga en waftmästare emot aflöning å stat samt efter behöf och på för fattigwården fördelaktigaste wilkor anställa öfrig wid fattig- och arbetshuset erforderlig betjening.

Nödige medel till skrifmaterialier för Direktionen, kassören och inspektoren utanordnas efter behöf.

§ 9.

För Fattigwårdens säkrare och skyndsammare handhafwande skall staden indelas i distrikter, hwilkas antal och omfång Direktionen bestämmer, hörande en bland Direktionens inwalde ledamöter för hwarje distrikt utses, att såsom distrikt-ombud taga noggrann kännedom om fattiga personer inom distriktet och öfriga till Fattigstyrelsens omwårdnad hörande omständigheter samt derom lemna Direktionen underrättelse. Och skall till allmänhetens kännedom i stadens kyrkor hwarje halftår fungöras, hwilka till distrikt-ombud äro utsedde, med uppgift tillika om det distrikt en hwar af dem fått sig anwisadt. Sker ombyte af distrikt-ombud dessemellan, bör äfwen sådant på enahanda sätt allmänheten tillkännagifwas.

Ständig ledamot i Direktionen, må ock till distrikt-ombud utses, om han dertill samtycker.

§ 10.

Ordföranden i Direktionen åligger underskrifwa alla från Direktionen utgående expeditioner, samt äger för öfrigt tillse, icke allenast att distrikt-ombuden och Direktionens tjenstemän fullgöra sine skyldigheter, utan ock att stadens Fattigwård, med iakttagande af hwad i detta reglemente stadgas, på ett med inrättningens systemål öfwerensstämmande sätt handhafwas.

§ 11.

Sekreterarens befattning är: att emottaga och till Ordföranden aflemna till Direktionen ankomna bref och skrifter och dem i diarium an-

teckna samt wid Direktionens sammanträden föra protokoll; att uti särskild lista, efter behörig nummerföljd, anteckna beslutna bref, anordningar och andra expeditioner, hwilka af honom jemwål böra uppsättas, kontrastneras och, sedan de erhållit ordförandes underskrift, expedieras; att i ordning hålla Direktionens handlingar, bref och protokoller; att införa alla ur fattigkassan bewiljade lån i särskild förteckning, som utwisar hwarje låntagares namn och stånd, lånesummans belopp, tiden då lånet är bewiljadt, wilforen för dess återbetalning, om säkerheten dertill utgöres af in-teckning i fast egendom eller borgen, eller annorlunda är besörjd, och slutligen när lånet blifwit till fullo inbetaldt; att hålla fullständiga förteckningar enligt formulär, som af Direktionen meddelas, 1:o öfwer alla dem, som utom fattighuset af Fattigwårdsinrättningen åtnjuta understöd och desamma personligen uppbära, upptagande fattighjonens namn och ålder, antalet af deras barn och desas ålder, understödens beskaffenhet och belopp, och de förändringar, som i ett eller annat afseende med fattighjonen inträffa; 2:o öfwer dem, hwilka i denne stad blifwit till wård och underhåll hos andre personer inackorderade, samt 3:o öfwer personer, som till andras wård å landet öfwerlemnats; hörande nästnämnde twänne förteckningar, jemte de uppgifter förteckningen N:o 1 upptager, tillika innehålla upplysning om de personers namn och bostad, hwilka emottagit kommunens fattiga, såsom ock för hwilken tid och under hwilka wilkor underhållet bewiljats; äfwen som slutligen, att å Direktionens wagnar utföra och bewaka alla Fattigwårdsinrättningen rörande lagfökningar och rättegångar, med undantag endast af i nästföljande § omnämnda fall, samt ställa sig till esterrättelse de föreskrifter, detta reglemente i öfrigt innehåller, och Direktionen kan finna nödigt widare meddela.

§ 12.

Kassörens åliggande är: att öfwer alla bewiljade lån föra bok, och deri med hwarje låntagare hålla särskild räkning öfwer utlånade kapitaler,

likwiderade räntor och andra inbetalningar för året; att på sätt i §§ 115 och 116 stadgas verkställa de årliga debiteringarne samt uppbåra och qwittera Fattigkassans inkomster och aflikwidera dess utgifter; att waka öfwer påbjudna afgifterns erläggande å föreskrifna tider och i Direktionen anmäla då sådant uraktlåtes; att wid förekommande konkurs-, boskildnads- och urarfwamål med borgenärsed fästa samt å inställesedagar deri och uti proklama-mål bewaka Fattigkassans fordringar; äfwenfom att wid Direktionens sammanträden sig infinna och nödiga upplysningar afgifwa, samt för öfrigt iakttaga, hwad enligt detta reglemente, angående uppbörden och redowisningen honom åligger eller Direktionen särskilt finner nödigt förordna.

§ 13.

Den, som till kassör antages, bör hafwa aflemnat en af tvenne wederkäftige män undertecknad och af Direktionen godkänd lösteskrift, deri de förbinda sig att, i händelse af balans eller bristande redogörelse hos Kassören, en för begge och begge för en, såsom för egen gäld, answara för betalningen af Ettusen rubel sifwer af hwad som i redowisning kan brista. Denna förbindelse blifwer under Direktionens wård.

Hwar tredje månad eller oftare, när Direktionen eller ordföranden så för godt finner, anställes inventering af fattigkassan. Finnas dess tillgångar tillgripne eller yppas balans hos kassören, ware han under tilltal ställd och till answar dömd, såsom annan uppbördsman.

För öfrigt äger Fattigwårdsinrättningen hos kassören enahanda förmansrätt, som fattighus i allmänhet hos deras föreståndare tillagd är.

§ 14.

De göromål, som tillhöra inspektoren å fattighuset, finnas nedanföre uti VI artikeln af detta reglemente upptagne. Waftmästarens och den öfrige betjeningens tjensteåligganden bestämmas af Direktionen.

§ 15.

Om sekreteraren, kassören, inspektorn eller betjeningen i sina besättningar wisa efterlåtenhet, eller eljest icke hörsamma Direktionens föreskrifter och af warningar ej låta sig råttas, äger Direktionen, efter omständigheterna, den felande ifrån tjensten på wiß tid eller för alltid skilja; hwar öfwer besvär ej så anföras.

II Artikeln.

Om personer, som af fattigwården må njuta försörjning eller understöd.

§ 16.

Fattige och nödlidande, hwilka till åtnjutande af försörjning eller understöd af fattigwården kunna komma i fråga, fördelas i följande fem klasser:

1:o) Sinnesswage och wansinnige.

2:o) Wanföre, åldrige och bräcklige, hwilka äro i behof af andras skötsel och wård och icke sjelfwe kunna med något slags arbete till sitt underhåll bidraga.

3:o) Andre gamle, sjuklige eller af kroppslig besvärade personer, hwilka icke erfordra ständig wård och i mer eller mindre mon äro arbetsföre.

4:o) Sådane, hwilka med något bidrag af fattigwården utan dess widare omsorg, kunna sig nödtorftigt försörja och lifnära eller genom inträffade olycksfall eller sjukdom för tillfället äro i behof af understöd.

5:o) Wärlöse barn under sexton år, som sakna nödig omwårdnad.

§ 17.

Den som sig ej lifnära kan, men eger anhöriga i rätt upp- eller nedstigande led, bör af dem, efter behof och såwidt dess tillgångar med-

gifwa, njuta wård och underhåll eller annat understöd; och må endast, ifall detta understöd ej förflår till den behöfwandes nödtorftiga bergning, fattigwården om bidrag dertill anlitas.

§ 18.

Som enligt 4 § 2 art. i Regoistadgan af den 15 Maj 1805, husbonde åligger efter förmåga sköta och wårda tjenstehjon, som under tjenstetiden insjuknar, bör tjenstehjon under sagde tid ej heller falla fattigförförjningen till last.

§ 19.

Tjenstehjon, som, ehvad det är i husbondes hus och kost eller of såsom statorpare, spanmålskarl, grufwe-, bruks- eller fabriksarbetare eller under annan benämning, sist från det trettionde ålders år fortfarit i en och samma tjenst och deri tillbragt sina bästa arbetsår, samt derunder för orkeslöshet, ålder, sjuklighet eller annat ofall, blifwit till vidare tjenstgöring oförmögen, skall genom husbondens och, der så skäligen pröfwat, äfwen genom hans arfwingars försorg, till sin död åtnjuta wård och underhåll emot sådant arbete tjenstehjonet förmår uträtta. Skulle husbonde eller hans arfwingar ej måtta dylikt arbets- eller tjenstehjon försörja, bör det då af fattigwården åtnjuta wård och underhåll, liksom andra behöfwande.

§ 20.

Skulle någon af församlingarnes medlemmar eller andra i staden wistande personer derifrån aflytta och qwarlemnna hustru, barn eller husfolk i nödståldt tillstånd, eller undandrager sig någon af motvilja eller eljest att bidraga till hustrus och barns, ålderstigne och fattige föräldrars, eller sitt husfolks underhåll och wård, hwarigenom desse tvingas att falla den allmänna barmhertigheten och fattigwårdsinrättningen till last, åligger det Direktionen att tills vidare taga besättning med sådane öfvergifne personers wård och underhåll.

§ 21.

Blifwer Direktionen sålunda föranlåten taga wård om eller lemna understöd åt någon nödställd, som förmenas böra af enskild person i staden underhållas, äge Direktionen låta den, sin skyldighet härutinnan åsidosätt, till sig infalla och, ifall kallelsen hörsammas, samt sedan den tillstådeskomme blifwit i saken hörd, men i annat fall, eller om kallelsen utan anmält laga förfall försummas, genast och utan vidare omgång pröfwa huruvida skyldigheten att den nödlidande försörja eller understödja må samma person åligga och i sådan händelse tillika bestämma den ersättning fattigkassan af den försumlige tillkommer för det understöd, som den nödlidande derifrån emellertid tilldelats, hwilken ersättning, sedan Direktionens beslut wunnit laga kraft, bör, i händelse af tredsta, upå Direktionens anmälan genom Magistraten hos den skyldige uttagas. Är åter den, å hwilken skyldigheten i detta afseende anses böra hwälfwas, från staden aflyttad och annorstädes bosatt, anmäles saken, med stöd af § 25 i Kexjerliga Förordningen angående allmänna fattigwården i landet af den 22 Mars 1852, till Guvernörens i länet vidare behandling.

A enahanda sätt förfare Direktionen då hustru och barn till en bortflyttad person, som wunnit inträde i annat fattigwårdsfamnålle, skola på den aflyttades eller wederbörande församlings bekostnad till behörig wistelseort befordras.

Sedan annans skyldighet att lemna nödställd person försörjning eller understöd blifwit behörigen bestämd, bör Direktionen tillse att detta åliggande jemwål warder fullgjordt och, i händelse af tredsta, wederbörande erektors handräkning för ändamålet anlita.

§ 22.

Finner Direktionen efter föregången undersökning, att någon af den arbetande klassen inom församlingarne undandrager sig hustrus, barns och husfolks underhåll och wård, oaktadt han genom arbete eller sitt yrke der-

till åger utväg, vare Direktionen berättigad att i hvarje fall bestämma huru mycket af förtjensten för en sådan persons handtering eller arbete må innehållas eller hwad annat bidrag i penningar bör af honom lemnas för att de behöfwande tillställas; hwarom Direktionens beslut skall den tredskande fungöras och genom Magistratens handräkning till verkställighet befordras.

§ 23.

Huru med fattighjelp och wård af fattiga enfor och barn efter aflidne eller afstorbade soldater och matroser wid de i staden förlagde finska trupper, eller med fattiga sjömän eller deras enfors och barns underhåll skall förhållas, finnes i §§ 137 och 138 närmare stadgadt.

§ 24.

Aflider ofänd person inom staden och finnes ej tillgång till kostnaden för des begrafning, låte Direktionen, uppå anmälan och efter noggrann undersökning om förhållandet, ifrån fattighuset utlemna lifkista och anbefalle Inspektorn att besörja om den aflidnes befordrande till des hwilorum jemte presterligt biträde wid jordsästningen, derwid likwäl annan utgift, än som till lifkista och transportkostnad erfordras, ej må betalas eller af fattigmedlen utgå.

§ 25.

Om församlingsmedlem eller annan i staden wistande person wid dödsfallet icke efterlemnar någon qwarlätenskap, eller och så ringa, att des användande till den aflidnes begrafning skulle medtaga det nödwändigaste för efterlefswande makas eller minderåriga barns lifsuppehälle, må kostnaden för kista och likets fortskaffning till begrafningsställe af fattigwårdsinrättningen bestribas, och på Ordförandens anordnande af Inspektorn utbetalas. Har den aflidne närmare anförwandter eller målsmän, som bordt om begrafningen besörja, eller tillhör han annat fattigwårdsförsamhälle, åge

Direktionen lagligen förbinda dem till ersättning för den begrafningskostnad, fattigwården sålunda förskjutit.

III Artifeln.

Huru fattighjelp må bewiljas och uppbåras samt om Fattigwårdens rätt till fattighjons egendom och qwarlätenskap.

§ 26.

Nödlidande, som åstundar att af fattigwården erhålla understöd eller å fattighuset intagas, bör anmäla sig hos ordföranden, kyrkoherden eller ombudet i det distrikt, der sökanden har sitt hemwist. En sådan nödlidande må, sedan des belägenhet blifwit närmare efterfrågad, efter omständigheterna anwisas att sin anhållan wid Direktionens nästa sammanträde sjelf widare framföra, eller och, ifall sådant för sjukdom eller annan laglig orsak ej kan ske, anlita huswård eller annan person, att des nödställda belägenhet inför Direktionen anmäla, hwarutom den af Direktionens medlemmar, hos hwilken första anmälan skett, bör derom Direktionen särskildt underrätta.

Med nödlidande eller betlande personer ifrån fremmande församling förhållas såsom i § 75 säges.

§ 27.

Huswård eller den, som hos sig emottagit fattig person eller wårnlösa och minderåriga barn, hwilka erfordra fattighjelp men sjelfwe äro urstånd att derom anmäla, äfwen som hwarje annan församlings medlem, som en sådan nödlidandes belägenhet behjertar, ware pliktig och berättigad att derom lemna Direktionen nödig kännedom och bör för öfrigt, så i detta som i andra förekommande fall, på kallelse wid Direktionens sammanträde sig infinna och nödiga upplysningar meddela.

§ 28.

Efter anställdt förhör med en till fattighjelp anmäld person, samt sedan undersökt blifwit om den fattige eger målsman eller närmare anförwandter, som kunde anses förbundne att om dess wård besörja, åligger Direktionen att efter omständigheterna och inhemtad noggrann kännedom om förhållandet bestämma huruvida sådant fattighjon skall å fattighuset intagas eller tilldelas understöd, antingen i lifsförnödenheter, wed eller penningar, att på en gång eller månatligen eller qwartaliter uppbåras, eller ock i matportioner, att afhämtas ifrån fattighuset, hwarest för sådant ändamål en större efter behöfwet lämpad matfokningsanstalt bör finnas samt öfwerlåtas åt den, som kosthållningen i fattighuset omhänderhar; och må endast undantagswis, då särskild anledning dertill förekommer, understöd i penningar utdelas.

§ 29.

Wid bestämmande af understödets belopp, bör öfverwägas, om fattighjonet är gift eller icke, om det har ett eller flere minderårige eller af froppslyte beswärade barn samt i hwad mån en sådan nödlidande kan själf genom arbete till eget och de sinas underhåll bidra.

§ 30.

Är en nödlidandes behöf så trängande, att det innan Direktionens sammankomst bör afhjelpas, äger ordföranden eller kyrkoherden för sådant fattighjon anordna lämpligt understöd af fattigmedlen eller ock förordna om dess intagande å fattighuset. Wid Direktionens nästa sammanträde göres anmälan derom och Direktionen besluter huru med fattighjonet eller dess underhåll vidare skall förhållas.

§ 31.

Af de i § 16 uppräknade hjälpbehöfwande böra finneswage och

wanförmige, efter beskaffenheten af deras lidande, befordras antingen till undergående af bårkur eller intagning i anstalt för obotligt sjuk, hwaremot wanföre, äldre och bräcklige fattighjon skola, såwidt ske kan, öfwerlemnas till wård och skötsel, emot skäligen ersättning, åt sedliga och wälfående personer helst på landet. På enahanda sätt böra äfwen wärnlösa barn inackorderas samt särskildt afseende fästas derwid, att de, jemte erhållande af nödig tillsyn och uppfostran, må blifwa uti landbruk och handslöjder eller annat tjenligt arbete inöfwade; tillhörande det Direktions synnerliga omwårdnad att barnen omwilforligen och utan tidsutdrägt blifwa med hem försejde samt salunda, i enlighet med hwad i § 54 stadgas, endast för kortare tid och i nödfall behöfwa hållas å fattighuset.

Öj må sådana fattige af den dem emottagit utan Direktions samtycke till andras wård öfwerlemnas. Flyttar den hos hwilken fattighjon eller wärnlöst barn är inackorderadt till annat fattigwårdsfambälle och will hjonet eller barnet medtaga, söke Direktions tillåtelse dertill.

Har någon eljest upptagit och wårdat nödlidande och begär ersättning dertill af fattigwårdsinrättningen, bör Direktionen jemwäl pröfwa, om och till hwad belopp sådan ersättning må bewiljas.

§ 32.

Wärnlösa barn, som på fattigkassans bekostnad försörjas och uppfostras, äfwen som andre fattighjon, hwilka af densamma njuta wård och underhåll, stå till Direktionen äfwen som till dem, hos hwilka sådana fattige blifwit inackorderade, i samma förhållande som tjenstehjon till husbonde, enligt legostadgan, och böra alltså, om de äro arbetsföre, med horsamhet och beredwillighet, efter förmåga fullgöra de arbeten dem ombetros.

Då barn uppnått den ålder att de kunna i tjenst inträda eller wid handwerk eller fabrik anställas, äger Direktionen derom förfoga samt om wilforen derwid och tiden för deras wistelse hos fremmande person efter omständigheterna öfwerenskomma.

Ej må fattiga barn öfverlemnas till wård och uppfostran eller i tjenst till andre än godfände, inom landet bosatte personer, som till landets innewånare rätteligen höra och äro af den trosbekännelse hwartill barnet blifwit döpt.

§ 33.

Wägrar någon att emottaga fattighjon, hwars underhåll och wård blifwit honom ålagdt eller han sig åtagit, eller åsidosätter han eller den, hos hwilken fattigt och wärnlöst barn blifwit inackorderadt, sine skyldigheter i dessa hänseenden och antingen undandraget hjonet eller barnet nödig föda och omwårdnad, eller bemöter det med hårdhet, utan att låta sig af erhållne warningar rätta, bör Direktionen inackordera fattighjonet eller barnet hos annan person; och ersätta den tredskande fattigwårdsinrättningen för alla häraf föranledda särskilda kostnader. Wid utfökning af dylik kostnad förjares på sätt i § 21 är föreskrifwet.

§ 34.

Da fattigt och wärnlöst barn, som af fattigwården blifwit till wård och uppfostran åt annan person emot årlig ersättning öfverlemnadt, uppnått fjorton års ålder, skall det samma, med Direktionens samtycke, icke destomindre hos sine fosterföräldrar qwarstadna och derstädes lämpligt arbete förrätta intill sexton års ålder, utan att derföre åga rättighet till annan ersättning än föda, kläder, skoplagg och husrum. Behålla fosterföräldrar hos sig dylikt barn äfwen efter det barnet uppnått sexton års ålder, antingen af det skäl, att barnet själf sådant önskar eller att det samma ej kunnat förskaffa sig utwäg till sin försörjning, åga desse, i afseende å barnet åtnjuta de förmoner, som uti 4 § 3 art. i Legofstadgan af den 15 Maj 1805 äro fosterföräldrar tillerkände. Enahanda rättigheter tillkomma äfwen den, hwilken eljest upptager barn, som står under fattigförsörjningens omwårdnad, när Direktionen dertill samtycker och han för öfrigt samma omsorg för barnet iakttager.

§ 35.

Huru fattighjon använda det dem bewiljade understöd och sig i lefwerket sitta och huru de till wård, uppfostran eller tjenst af andra emottagna barn behandlas, derom äger Direktionen göra sig underrättad samt widtaga af omständigheterna påfallande åtgärder och sålunda äfwen, då anledning till anmärkning förefinnes, antingen förknappa eller helt och hållet indraga bewiljadt understöd.

§ 36.

Uppå understöd i lifsförnödenheter, wed eller penningar, som af fattigwården bewiljas att efter hand utgå, utfärdar Direktionen understödsbref, hwartill blanketter på fattigkassans bekostnad anskaffas. I detta bref upptages fattighjonets namn och ålder, om fattighjonet är gift eller icke, eller har minderåriga eller sjukliga barn, med deras namn och ålder, jemte understödets beskaffenhet och belopp för hwarje månad eller qwartal. Den persons namn och stånd, som till omwårdnad emottagit minderårigt barn eller annat fattighjon, utsättes jemwäl i understödsbrefwet.

§ 37.

Blifwer fattighjon, som understöd åtnjuter, försatt i så tryckande omständigheter att tillskott i understödet erfordras, må derom i föreskrifwen ordning anmälans hos Direktionen, som efter inhemtad noggrann kännedom om fattighjonets uppförande och lefnadsfatt m. m. pröfwar huruvida den söfta tillökningen bör bewiljas. I sådant fall antecknas det tillökta beloppet å understödsbrefwet.

§ 38.

Förmenar fattighjon, att någon orätt wid understödets utdelning eller eljest skett, må derom anmälans hos ordföranden, kyrkoherden eller

distriktsombudet, som wid Direktionens nästa sammanträde ärendet föredrager.

§ 39.

Fattighjon må ej sitt understöd å annan öfverlåta. Efter sådant, vare ogildt, om och understödsbrefwet wore af fattighjonet bortgifwet, eller i det wärjo ej befinnes. Ej heller får något ur fattigkassan bewiljadt understöd för fattighjonets gäld eller annan sådan orsak tillgripas.

§ 40.

Stadsläkaren och Stadsfirurgen äro pligtige att, utan annan ersättning än det dem ur fattigmedlen tillkommande arfwode, med råd och läkarebiträde betjena stadens fattige sjuklingar och andra med sjukdom eller froppsskador beswårade fattige, till hwilkas intagande på allmänt lazarett tillfälle ej finnes. De böra och, då fattighjon i staden eller å fattighuset insjuknar, på kallelse genast tillstådeskomma, och i öfrigt för de sjukas läkarewård å fattighuset dagligen göra besök, efter som behöfwet fordrar. Läkemedel må å fattigkassans bekostnad anwisas, hwarwid lifwål all nödig och i författningarne påbjuden sparsamhet måste iakttagas. Fordrar sjukdomen hos sådan nödlidande person långwarigare och kostsamare furmethod, bör Direktionen i hwarje fall derom genast underrättas och det närmare förordnande om kostnadernes bestridande inhemtas. Anser Läkaren den sjuke böra erhålla särskildt spis från fattighuset, må han anmäla derom hos ordföranden, kyrkoherden eller distriktsombudet, som derom genast äger förfoga och ärendet wid Direktionens nästa sammanträde vidare föredraga.

Fattighjon, som finnas med weneriskt smitta behäftade, få ej hemma eller å fattighuset wårdas, utan skola till weneriska furhuset befordras.

§ 41.

Jemlikt Lutheriska församlingens wid kyrkostemma den 7 Februari

1860 fattade beslut, kommer stadens fattiges läkarewård, efter nuwarande stadsläkarens och stadsfirurgens afgång, att besörjas af twänne särskildt antagne och aflönade fattigläkare, emellan hwilka staden indelas i twänne distrikter; åliggande det församlingen att i sinom tid bestämma denna indelning och fattigläkarens tjänsteåligganden, med hwad till berörde kyrkostemmo-besluts bringande i verkställighet i öfrigt hörer.

§ 42.

Direktionen tillser att fattige, som sakna tillfälle till arbetsförtjenst, antingen i fattighuset, såwidt utrymmet medgifwer, eller annorstädes förses med arbete. För sådant ändamål äger Direktionen efter behof anskaffa nödiga rudimaterier, om hwilkas ersättning m. m. och arbetets verkställighet Direktionen efter omständigheterna förfogar.

§ 43.

Den femtonde i hwarje månad eller, om helgedag då inträffar å nästföregående söcknedag utdelar Inspektorn de för löpande månaden bestämda understöd, hwarwid en af Direktionens ledamöter bör tillstådeswara.

En hwar, som fattighjelp åtnjuter, och hwarje i staden wistande person, som för fattiga barns eller bräckliga personers wård tillkommer understöd, bör, såframt sjukdom eller annat laga hinder ej inträffar, personligen inställa sig å fattighuset, försedd med understödsbrefwet, för att månadens underhåll uppbära. Är understödet bestämdt att utgå qwartalswis, må utdelningen ske den andra månaden i qwartalet; dock kan åfwen förfott efter omständigheterna lemnas. Ej må understöd utgifwas till annan än behörig person, hwilken derhos bör understödsbrefwet uppvisa. Understödet belopp skall inspektorn till fattighjonens underrättelse anteckna å särskild lista, som bör wara sätad wid understödsbrefwet.

Har understödsbrefwet förkommit bör derom genast i Direktionen an-

målas och omständigheterna derwid uppgifwas, samt nytt understödsbref meddelas.

§ 44.

I början af Juni månad hwarje år anställer Direktionen mönstring med alla dem, som fattighjelp i staden åtnjuta eller i fattighuset blifwa intagne, hwarom söndagen förut skall i kyrkorne och desutom i stadens tidningar fungöras. Äfwen fattighjonen böra wid utdelningen af föregående månadens understöd om den förestående mönstringen af inspektorn järfildt förståndigas.

§ 45.

Wid denna mönstring skola alla inom staden med understödsbref försedde fattighjon sig infinna och må ej någon utan giltiga skäl derifrån uteblifwa, wid äfwen tyder att sitt understöd efter Direktionens närmare pröfning förlora. De personer i staden, hwilka till uppfostran eller underhåll emot betingad ersättning emottagit fattiga barn eller andra fattighjon, må efter omständigheterna anses frifallade att wid årsmönstringen sjelfwe tillstådeskomma; men böra dock foga anstalt derom, att barnen och fattighjonen af andra personer till mönstringen åtföljas.

§ 46.

Wid mönstringen låter Direktionen förefalla fattighjonen efter af inspektorn uppgjord förteckning och undersöker hwarje fattighjons förhållande och belägenhet, och huru de åt fremmande personer emot ersättning öfwerlemnade wärnlösa barn wårdas och upptuktas; hwarwid distriktsombuden skola med nödiga upplysningar tillhandaga. I anledning af sådan undersökning förordnar Direktionen widare, huruvida bewiljade understöd skola till större eller mindre del eller helt och hållet indragas, eller om något fattighjon under sommartid må kunna med någon mindre fattighjelp wara belåtet och till hwad belopp sådant understöd, med afseende å

fattighjonets lättare försörjande under denna årstid, bör utgå. Blifwer underhållet minskadt, antecknas sådant å understödsbrefwet, som återtages, ifall understödet helt och hållet indrages.

De fattige barn, som genom Direktionens föranstaltan åtnjuta skoleundervisning, böra wid mönstringen förete bewis af läraren, om och under hwilken tid barnet biwisat skolan samt huru det derunder sig förhållit.

§ 47.

Personer i staden, som i tjenst eller utan ersättning emottagit fattiga barn, böra lemna desse tillfälle att wid förberörde mönstring tillstådeskomma, och skola jemwäl sjelfwe, såwidt sig göra låter, derwid sig infinna, på det Direktionen må kunna undersöka huru hushönder och fosterföräldrar eller barnen sina ömsesidiga förbindelser fullgjort, samt widtaga deraf föranledda åtgärder.

§ 48.

Hwarje församlingsmedlem, som önskar taga kännedom om fattigwården eller eljest har något om fattige personer och deras försörjande att anmäla, ware obetaget att årsmönstringen med fattighjonen biwisita.

§ 49.

Då understöd för de å landet inackorderade barn eller bräcklige fattighjon skall uppbåras, bör bewis af ortens presterskap eller annan af Direktionen godkänd person aflemnas deröfwer, att sådant barn eller fattighjon wistas i den anwisade personens hus samt huru det der wårdas och sjelf i lefwernet sig förhållit. Äro dessa omständigheter af någon ledamot inom Direktionen kände, må understödet på intyggen derom utbetalas; dock bör behörigt prestebewis ifrån orten, der barnet eller fattighjonet har sig hemwisat anwisadt, inom årets slut aflemnas och omförmålbte omständigheter deruti utredas, såsom oc i hwad helsotillstånd sjukliga och

bräckliga fattighjon sig befinna och huruvida de återvunnit krafter eller till något slags arbete kunna begagnas.

§ 50.

Skulle arf eller annan inkomst, af hwad namn det wara må, tillfalla fattighjon, som å fattighuset är intaget eller annars njuter ständigt understöd, får fattigkassan dermed godtgöras för hwad fattighjonet åtnjuter. Finnes fattighjon wid sin död innehafwa förut okända tillgångar eller verklig förmögenhet, som till dess bergning under lifstiden bordt förflå, ware allt sådant owilforligen fattigkassan hemfallet. Är qwarlätenskapen ringa och efterlemnar fattighjonet enkling, enka eller oförsörjda barn i torftig belågenhet, tillåtes dem att qwarlätenskapen behålla. I annat fall tillfaller den fattigkassan.

§ 51.

Om någon, hwilken såsom wärnlöst barn blifwit på fattigkassans bekostnad wårdad och uppfostrad, men redan är ifrån fattigwården skild, erhåller arf eller kommer i besittning af förmögenhet, ankommer det på dess egen erkänsla och godtfinnande att ersätta fattigkassan för åtnjutet underhåll, hwarom Direktionen äfwen bör låta sådan person erinra.

IV Artifeln.

Om fattighuset och hwad angående der intagne personers wård och behandling samt fattige barns underwisning iakttagas må.

§ 52.

I staden skall finnas ett fattighus, hwarmed en twångsarbetsinrättning bör wara förenad.

§ 53.

I fattighuset intagas sådana orklösa, swaga eller åldriga personer, hwilka ej förmå sig sjelfwe wårda och sakna all annan utwäg att sig försörja; och böra endast de, hwilka ej funnat, på sätt och i den ordning § 31 angifwer, lämpligen blifwa annorstädes inackorderade, i fattighuset fortfarande herbergeras.

§ 54.

Wärnlösa barn, som fordra skyndsamt bistånd, kunna ock i fattighuset intagas, dock endast för kortare tid och intill dess Direktionen kommer i tillfälle att om deras wård och underhåll annorlunda draga försorg.

§ 55.

Skulle fattighushjon återwinna krafter eller warda till helsan så återstaldt, att det kan sig sjelf lifnåra, bör Direktionen om dess utskrifwande från fattighuset förordna; men sjelfmant eller utan Direktionens wetskap får fattighushjon sig ej derifrån skilja, likasom sådant hjon ej heller må, utan föregången anmälan hos inspektorn och dennes tillåtelse, under någon förewändning, på längre eller kortare tid från fattighuset sig aflägsna.

§ 56.

Utan inspektorns tillstånd må fattighushjon ej emottaga fremmande arbete. Deremot böra de willigt fullgöra de arbeten och göromål, som med hänsigt till en hvars färdighet och kroppskafter dem åläggas.

§ 57.

Fattighushjon, hwilka äro pligtige att, så widt de förmå, i enlighet med inspektorns bestämmande förrätta sådane sysslor som för bibehållande inom fattighuset af renlighet och ordning erfordras, såsom sopning, städning, eldning, twätt och mera dylikt, skola föra ett anständigt och ordent-

ligt lefwerne. De må förty ej förtyttra något af den kost dem bestås och som endast till eget lifsuppehälle får användas samt ej heller miswårda hwad af fattighusets förnödenheter eller annan egendom dem anförtros. Bryter fattighushjon häre mot eller beträdes med lättja, uppstufsighet eller oordentligt och liderligt lefwerne, äger inspektorn, under hvars närmaste tillsyn hjonen äro ställda, efter föregången anmälan hos Direktionens ordförande och med dennes för hvarje särskildt fall meddelade tillstånd, straffa dem med förknappning i kost eller tjenlig husaga och, om de deraf ej låta rätta sig, derom anmäla hos Direktionen, som förordnar efter omständigheterna om deras förflyttande på wiß tid till arbetshuset.

§ 58.

Direktionen bestämmer efter godtfinnande den beklädnad, hwarmed fattighushjonen böra förses; och skall förty kläder och annan egendom, som fattighjon wid intagande å fattighuset medför, efter Direktionens förordnande användas eller, på sätt i § 89 säges, försäljas.

§ 59.

För personer af olika kön skola skilda rum å fattighuset anwijäs, och all oloflig gemenskap dem emellan eller med andra personer sorgfälligt förekommas. Minderåriga barn böra ej i samma rum med sjukliga eller af ålder och främper beswårade personer inrymmas. I fattighuset skola jemwål för hwardera könet inrättas särskilda sjukrum, der icke allenast sjuka ifrån sjelfwa fattighuset, utan äfwen andra sjuka personer i staden, som sakna utwäg att sig sjelfwa wårda, och till hwilkas emottagande å allmänt lazarett tillfälle ej finnes, böra intagas och åtnjuta tjenlig spis och nödig omwårdnad jemte läfwarebiträde.

§ 60.

Kosthållningen å fattighuset och arbetshuset upplåter Direktionen i

ett sammanhang, efter föregången entreprenadauktion, till den minstförbrande; dock ej åt någon af de wid fattigwårdsinrättningen anställda personer. Åt sålunda antagen kosthållare må Direktionen, om anhållan derom göres och nöjaktig säkerhet ställes, anordna lämpligt förskott af fattigmedlen.

§ 61.

Direktionen bestämmer genom skriftligen uppsatt spisordning, den kost, som för hvarje dag skall tilldelas de å fattighuset intagne personer. Till nödig kännedom bör ett exemplar af spisordningen anslås i de rum, der utspisningen sker.

§ 62.

För att befordra god ordning inom fattighuset, äger Direktionen i öfwerensstämmelse med detta reglemente, uppsätta och till wederbörandes esterrättelse utfärda ordningsreglor, hwaraf ett exemplar bör anslås i hvarje af de till fattighushjonen upplåtne rum.

§ 63.

Hvarje morgon skall å wiß timma bön i fattighuset förrättas af inspektorn eller någon annan af honom dertill utsedd wärdig person. För öfrigt, och på det i fattighuset intagne personer icke må sakna tillfälle till andaktsöfningar, eller nödig uppbyggelse i kristendomen och de stycken dertill höra, skola Den Heliga Skrift, psalmböcker och andra lämpliga uppbyggelsekrifter fattighjonen tillhandahållas samt deras förkofran i kristendomsläran jemwål genom anställande katekesförhör befordras; hwarutom hjonen wid inträffande swårare sjukdom böra i andeligt afseende kunna påräkna presterligt biträde; skolande wederbörande prest åtminstone hwar tredje söndag samt alltid å bön- och högtidsdagar hålla predikan å fattighuset eller en afhandling i andeliga ämnen der uppläsa. Å de helgedagar deremot, då prest icke inträffar, hålles bön och uppläses predikan

af annan dertill af inspektorn utsedd person. De presterliga göromålen må, hwad lutheriska församlingens medlemmar beträffar, emot arwode enligt aflöningsstaten, utöfwas af den bland församlingens ordinarie prester, med hwilken Direktionen derom kan öfwerenskomma, eller i annan händelse af församlingens presterkap, i den ordning kyrkoherden bestämmer.

§ 64.

Direktionen bör tillse att fattiga barn, synnerligast de som åtnjuta understöd af fattigwården, må, företrädeswis i werelunderwisingsskolorne, erhålla underwising i kristendomsläran och öfrige sådane elementarfunktioner, som der föredragas. Wid de offentliga årsexamina, som med eleverna i skolan verkställas och hwilka Direktionens ordförande äfwen som lutheriska församlingens kyrkoherde böra öfwerwara, må Direktionen, på framställning af skolans föreståndare, låta tilldela de för flit och sedlighet mest utmärkte af de utaf fattigwården der insatte elever, belöningar i böcker, skrifmaterialer m. m. dylikt; dock att nödig sparsamhet härwid iakttages.

§ 65.

Till bestridande af kostnaderne för barnens skolhållning användes räntan å de för sådant ändamål gjorda, i VII art. upptagna donationer; och bör Direktionen noga tillse att dessa medel ej må till andra ändamål användas, utan särskildt förwaltas och redowisas. Skulle dessa räntemedel befinnas otillräckliga, må Direktionen med wederbörande skolstyrelse öfwerenskomma om det tillskott tills widare, som kan erfordras, och som för sådan händelse bör ur allmänna fattigmedlen utgå; men om öfverskott uppstår, bör detta besparas för att till det med donationen afsedda ändamål användas, på sätt församlingen wid allmän kyrkostämma kan förordna.

§ 66.

Ordföranden och kyrkoherden böra låta sig angeläget wara att efterse

och undersöka huru ordning och stic i fattighuset widmakthållas och i sådant afseende esomoftast der göra besök. I lika ändamål bör Direktionen för hwarje månad utse en bland sina ledamöter, hwilken wid besök under mattimmarne och äfwen på obestämda tider äger om förhållandet i fattighuset göra sig noggrann underrättad. Om derwid klagomål anmålås, eller skäligen anledningar till anmärkningar annars förekomma, bör rättelse genast widtagas eller ock anmälan derom wid Direktionens nästa sammanträde göras. Hwarje gång den för månaden utsedde ledamoten besöker fattighuset bör han göra anteckning derom i spisjournalen och jemföra de deri för dagen upptagne matportioners belopp med antalet af de fattighjon å fattighuset och i staden, åt hwilka matportioner utdelas, samt anmärka hwad som tilläfwentyras finnes klanderwärdt. Hwarje annan Direktionens medlem bör äfwen anse sig förbunden att wid tillfälliga besök å fattighuset taga noggrann kännedom om tillståndet derstädes och anmärka oordningar till rättelse befordra.

§ 67.

Wisar fattighushjon ordentlighet i lefwerne och handling, och derjemte med särdeles flit och omtanke verkställer ombetrodda arbeten och göromål, må Direktionen med någon lämplig belöning uppmuntra och tillfredsställa sådant hjon. För öfrigt äger Direktionen låta tilldela fattighushjon någon ringa andel af deras arbetsförtjenst, eftersom en hvars större eller mindre arbetsflit och omtanka förtjenar.

§ 68.

Will någon af församlingarnes medlemmar eller annan fremmande person lemna fattighjonen gåfwor, eller på sin bekostnad dem undfåga, bör ordföranden derom underrättas och rådfrågas och den föreslagna gåfwan eller undfågaden ej annorlunda, än efter gemensam öfwerenskomme, hjonen tilldelas.

V Artikeln.

Om arbetshuset och hwad till hämmande af tiggeri iakttagas bör.

§ 69.

Allt betlande och fringwandrande af tiggare i husen och på gatorne är allwarligen förbjudet; och må derföre ej någon genom olämplig medlidfamtighet och allmosors utdelande åt tiggare uppmuntra till dylikt ofkik och sålunda motverka fattigwårdens ändamål.

§ 70.

Poliskammarens underlydande tjenstemän och betjente äro wid ansvar förbundne att gripa och inför Poliskammaren inställa betlande personer, hwarhelst i staden de anträffas. På lika sätt må äfwen hwarje annan stadens innewånare med tiggare försära.

§ 71.

Om minderåriga barn anträffas betlande, skola de, hwilka barnens wård ålegat, uppkallas å Poliskammaren, samt första gången undfå warning, men andra och följande gångerne bötfällas, efter omständigheterna från en till och med fem rubel silfwer. Men skulle sådane barn det oaktadt med tiggeri fortfarande beträdas, böra de af fattigstyrelsen till wård och uppfostran öfvertagas, på de personers bekostnad, som sin skyldighet derutinnan sålunda åsidosatt.

§ 72.

Barn af i staden förlagd militär, som finnas betlande skola genom Poliskammarens försorg öfwerlemnas till föräldrarne samt anmälan derom göras hos Guvernören i länet, på hwilken det sedan ankommer, att genom sakens framställning å vederbörlig ort, befordra nödig rättelse härutinnan.

§ 73.

Enahanda wite och äfwentyr som i § 71 utfatt är, äger Poliskammaren i allmänhet lämpa emot den som öfwer någons föregifna fattigdom utgifwer bewis, för att till allmosors insamlande i staden begagnas, eller i sådant ändamål uppfätter böneskrifter eller med sådana skrifter fringwandrande i staden och allmosors uppbärande beträdes. Hwad sålunda blifwer insamladt, tillfaller fattigkassan.

I synnerliga fall, såsom då någon genom wädelb eller annan olycks-händelse oförmodadt blifwit bragt i armod och måste anlita medlidande menniskors hjälpsamtighet, må dock undantag häri äga rum och efter omständigheterna annorlunda försäras.

§ 74.

Fördrifwar sig någon hindra tiggares gripande, eller wid sådant tillfälle hjälper dem att undkomma, eller dem annars döljer, eller öf söker befordra fattighjons olofliga afwikande från fattig- eller arbetshuset, ware tilltalad inför Poliskammaren och bötfälld till fem rubel silfwer eller mindre efter omständigheterna.

§ 75.

Tiggare, som inställas för Poliskammaren eller Fattigwårdsdirektionen och finnas tillhöra fremmande församling, skola öfwerlemnas till Guvernören i länet, att vidare till sin hemort befordras. Om deras underhåll må Direktionen emellertid besörja och angående ersättningen derföre begära Guvernörens åtgärd.

Ej må fattighjon, utom då desamma warder ordentligen inackorderadt, tillåtas att wistas utom församlingen, derest ej fattighjonet wisar sig hafwa giltigt och lagligt ärende.

§ 76.

Anhållna tiggare, som tillhöra någon af stadens församlingar och ej

äro minderåriga, skola anmälas till intagande å fattigwårdens arbetshus och Direktionen äger ålägga dem, som första gången med betlande beträdes, att der arbeta i sex, andra gången i tolf och sedermera hwarje gång i trettio dagar. Åtnjuta sådana betlande personer underhåll utom fattighuset, eller uppbåres ifrån fattigwårdsinrättningen särskilt understöd af fremmande personer för sådana fattighjons wård, indrages understödet för den tid de å arbetshuset qwarhållas, och de som åtagit sig fattighjonens underhåll och ej afhålla dem ifrån betlande må efter förefommande omständigheter tilltalas inför Polisfammaren och warnas eller bötfällas, såsom uti § 71 säges.

§ 77.

Fattiga personer, som ifrån fattighuset emottagit rådmnen eller annat att hemma hos sig förarbetas, och sådant gods förskingra eller ej tillbörligen wårda, kunna jemwål af Direktionen åläggas att med arbete å arbetshuset, under wiß af omständigheterna lämpad tid, godsets wärde astjena.

§ 78.

Ordföranden förordnar, uppå anmälan af inspektorn, om å arbetshuset insatt persons lösgifwande efter arbetstidens utgång; men å Direktionens bestämmande ankommer huru med sådant arbetshjon i öfrigt skall förhållas och om des widare underhåll bör af fattigwårdsinrättningen bekostas.

§ 79.

Arbetshjon är under wistelsen i arbetshuset underkastadt inspektorns lydno. Gensträfwige, uppstudsige, lättjesulle eller liderlige arbetshjon kunna, i följd deraf, med tjenlig husaga bestraffas eller till strängare arbete enskilt hållas; hwarutom på Direktionens bepröfwande ankommer huruvida sådant arbetshjon, efter förloppet af des bestämda arbetstid, skall ifrån arbetshuset utgå eller der på obestämd tid widare qwarhållas. För så-

dant arbetshjon må dock den dagliga matportionen efter omständigheterna minskas.

§ 80.

De å arbetshuset insatte personer skola, förutom hwad till renhållningen och wanliga syflor inom fattig- och arbetshuset, hörer, sysselsättas med det arbete, som Direktionen finner för inrättningens bästa och ändamål nyttigt, och genom särskild arbetsordning föreskrifwer. Inkomsten af deras arbeten tillfaller oafkortad fattigwårdsinrättningen.

§ 81.

De morgonböner, predikoförrättningar och katekesförhör som i fattighuset anställas, böra jemwål af arbetshjonen biwistnas.

Särskildt för dem skall Direktionen upprätta ordningsreglor och åfwen en spisordning, lämpad i wißt förhållande till spisordningen för fattighjonen, samt till nödig kännedom låta i arbetshjonens rum anslå både ordningsreglorne och spisordningen.

VI Artifeln.

Om inspektorn och betjeningen å fattig- och arbetshuset.

§ 82.

Inspektorn bör bo å fattighuset, der fria rum jemte nödig wedbrand honom anwisas.

§ 83.

Närmaste tillsynen å fattig- och arbetshuset tillhör inspektorn, som skall waka öfwer ordning och skick derstädes och tillhålla de der insatte personer, att föra ordentligt och stilla lefwerne och att fullgöra hwad dem föreskrifwet är, såsom ock för öfrigt om de sjukas wård och skötsel draga försorg.

Om aflidne fattighjons jordsäfsning föranstaltar inspektorn, på sätt om andra fattigas begrafning i §§ 24 och 25 sagdt är. Dock är aflidet fattighjons anhöriga ej förment att om begrafningen besörja, då kostnaden för kista och likets fortskaffning till kyrkogård må af fattigkassan bestridas, ifall anförwandterne ej kunna dertill skäligen förbindas.

§ 84.

Inspektorn är Direktionen ansvarig dertöre att bränwin och andra starka drycker till fattighus- och arbetshjonen ej utdelas och att kosthållaren, fattighusets tjänstefolk och andra personer, som bryta häremot, wara hos Direktionen angifna för att vidare tilltalas wid Polis-kammaren, som äger ålägga den brottslige lika ansvar med dem, som förleder annan till drycksenskap. Skulle inspektorn i tillsynen härutinnan wisa efterlåtenhet, eller eljest tillåta dylikt offici, eller ock själf dertill bidra, må Direktionen efter omständigheterna, till fattigkassans förmon, innehålla hans lön från en till trenne månader, eller honom ifrån tjänsten skilja och i öfrigt till ansvar befordra.

§ 85.

Wid utdelningen af fattighjonens inom och utom fattighuset, äfwen som arbetshjonens spis, skall inspektorn noggrannt tillsä att sund och wäl tillagad föda, af den beskaffenhet spisordningen för hwardera inrättningen bestämmer, dem tillhandahållas, och att underses derwid ej får ega rum; hwarom, i händelse skäl till anmärkningar förekomma, i Direktionen eller hos ordföranden bör anmälas.

§ 86.

Såwål öfwer de fattighjon, åt hwilka matportioner i staden utdelas, såsom ock öfwer hjonen i fattig- och arbetshuset skall inspektorn föra särskilda journaler, så inrättade att hjonens namn deri upptagas och alla matportioner wara enligt af Direktionen meddelande formulär till belopp

för hwarje dag och hwar månad särskilt utförda och sammanräknade. Dessa journaler böra wid Direktionens månads-sammanträden till granskning och påteckning företes; hwarefter Direktionen utanordnar betalning för den utgångna månadens kosthållning.

Dödsfall, som ibland fattige inträffat, böra jemte angifwande af dödsdagen, äfwen finnas i journalerne antecknade.

§ 87.

Öfwer de understöd i penningar eller andra förnödenheter, som enligt föreskriften i § 43 utdelas, bör af inspektorn enahanda journal föras och till Direktionen månadsvis aflemnas. Denna journal bör, efter granskning, bestyrkas af den wid utdelningen närwarande ledamoten.

§ 88.

Utom dessa journaler skall inspektorn öfwer fattig- och arbetshus-hjonen upprätta särskilda förteckningar, hwaruti noggrannt böra antecknas hjonens namn i den ordning de inkommit, med de förändringar, som under deras wistelse i fattig- och arbetshuset med dem inträffat, och huru de sig förhållit, såsom ock när de ifrån inrättningen utgått eller aflidit.

§ 89.

De kläder och persedlar, som fattighjon till fattighuset medföra och den egendom, som efter aflidne personer enligt § 50 tillfaller fattigwårds-inrättningen, skall inspektorn, hwilken jemte distriktsombudet genast efter dödsfallet bör förteckna och taga wård om sådane i staden wistande fattiges qwarlätenskap som åtnjuta ständigt understöd, i löpande förteckning upptaga och så widt de ej för inrättningens behof användas, efter Direktionens föreskrift, låta på auktion försälja, samt protokoll deröfwer, jemte behållna auktionsmedlen, till kassören emot qwitto aflemna, för att i des räken-skaper observeras.

§ 90.

Öfwer wed-, spanmåls- och andra matförråder samt rudimaterier och effekter, som till förarbetande åt fattig- och arbetshjon utlemnas eller annars erfordras, åligger inspektorn att hålla noggrann wård samt tillse, att allt warder efter Direktionens föreskrift använt och behörigen redowisadt. Huru med upphandlingen af sådana waror och effekter m. m. skall förhållas förordnar Direktionen, allt efter som inrättningens bästa fordrar.

§ 91.

Det tillhör inspektorn jemwäl, att föra fullständig förteckning öfwer alla fattighusets inventarier, hwilka af en utaf Direktionen utsedd ledamot jemte Sekreteraren böra en gång om året öfwersees och inventeras. Instrumentet deröfwer, som bör utwisa, hwad af dessa persedlar blifwit använt, samt ännu kan användas, eller såsom obrukbart bör anmälås till afskrifning eller försäljning, skall sedermera till Direktionens granskning inlemnas.

§ 92.

Inspektorn wårdar sjelfwa fattighuset med dertill hörande byggnader, samt ombesörjer allt hwad des ekonomiska förvaltning rör.

§ 93.

Wid Direktionens sammanträden skall inspektorn närwara samt fullgöra hwad Direktionen eller ordföranden angående fattigwårdens angelägenheter finner godt honom föreskrifwa.

§ 94.

För sin förvaltning skall inspektorn årligen redowisa och denna redogörelse, med tillhörande werifikation, för det förflutna året till Direktionen aflemna inom medlet af Februari månad året derefter, för att fastsören tillställas och i des bokslut observeras.

VII Artikeln.

Om de till fattigwårdens förvaltning hörande donationer och öfriga tillgångar samt hwad till des årliga inkomster skall räknas.

§ 95.

Hans Majestät Kejsar NIKOLAI den förste har wid Des Höga besök i Helsingfors år 1830 i Nåder tilldelat fattigwården tvåhundra aktier i stadens Societetshus, motsvarande ett kapital af tjugutusen rubel banko assignationer, eller femtusen sjuhundra fjorton rubel tjuguåtta fyra sjundedels kopek silfwer.

Likaledes har Högtidsamme wid Des och Des Höga Gemäls besök i Helsingfors år 1833 till fattigwården i Nåder donerat åttatusen rubel banko assignationer eller tvåtusén tvåhundra åttatiosem rubel sjutton tre sjundedels kopek silfwer.

§ 96.

Särskilda tid efter annan för fattigas underhåll utan närmare bestämmande gjorda donationer och andra såsom fond för fattigwårdsinrättningen in Slutna medel äro följande:

1:o) Genom gåfwobref af den 11 Mars 1805 hafwa Kommerse-rådet Johan Sederholms arfwingar till nödställbas och behöfwandes understöd och lättnad, förärat, såsom fond för en blifwande fattigwårdsinrättning i Helsingfors, ettusen riksdaler swenska riksgälds sedlar, att behörigen förräntas och förwaltas af församlingens kyrkoråd, som i följd deraf under den 3 Februari 1816 öfwerlemnad till fattigwårdsinrättningen ett kapital af ettusen riksdaler swenskt banko, motsvarande femhundra fjorton rubel tjuguåtta fyra sjundedels kopek silfwer.

2:o) Genom testaments författning af den 31 Oktober 1807 har Kommerse-rådet Nathanael Heidenstrauch förärat till stadens nödbäande

innewånare femhundra riksdaler swenskt banko, motsvarande tvåhundra femtiofju rubel fjorton tvåsjundedelss kopek silfwer, som efter hans död blifwit den 6 Maj 1824 till fattigwårdsdirektionen aflemnade.

3:o) Werkflige Statsrådet J. A. Ehrenström har ifrån år 1812 inbetalt ränta å en utlöswad donation, ettusen rubel banko assignationer, motsvarande tvåhundra åttatiosem rubel sjuttioen tressjundedelss kopek silfwer, hwilket kapital bemålde Werkflige Statsråd sedermera den 10 Juni 1824 till Direktionen inbetalt.

4:o) Öfwerstelöjtnanten C. J. Nordenstam har, uti gåfwobref af den 31 December 1812 förbundit sig till en donation af ettusen rubel banko assignationer, motsvarande tvåhundra åttatiosem rubel sjuttioen tressjundedelss kopek silfwer, och derå betalt ränta till år 1821, då kapitalet blifwit af Öfwerstelöjtnanten till Direktionen aflemnadt.

5:o) Auditören Jakob Daniel Weckström, har uti bref den 7 Januari 1813 utfäst sig att till de fattiges understöd utgifwa, såsom donation både af honom och hans förut aflidne broder, Fältkamreraren Johannes Weckström, ett kapital, stort tretusen femhundra riksdaler swenska riksgäldssedlar, motsvarande ettusen tvåhundra rubel silfwer, hwilka uti Senatens dom af den 15 December 1829 blifwit ifrån J. D. Weckströms bo fattiginrättningen tilldömde och den 4 Februari 1830 kommit Direktionen tillhanda.

6:o) Enligt Konungens i Sverige CARL XIII:s skrifwelse af den 30 Juni 1815, hafwa de af Grimurare-Logen i Helsingfors besparade fonder blifwit till fattigwårdsinrättningen öfwerlemnade; i följd hwaraf tid efter annan influtit, utom årligt arrende från en trädgård, sammanräknadt ett kapital af fyratusen sjuhundra riksdaler swenska riksgäldssedlar och ettusen femhundra rubel banko assignationer, motsvarande tvåtusent fyratio rubel silfwer.

7:o) Genom insamlingar hos Lutherska församlingens medlemmar, har till Fattigwårdsdirektionen blifwit den 31 December 1815 öfwerlem-

nadt ett kapital, till fond för fattigwården, af sjuhundra femtio riksdaler swenska riksgäldssedlar och tretusen trehundra tjugusem rubel banko assignationer, motsvarande ettusen tvåhundra sju rubel fjorton tvåsjundedelss kopek silfwer.

8:o) Den af Lutherska församlingens Ryrforåd förwaltade fattigkassa, bestående af utlånade kapitaler, utom kontanta, numera använda medel, har den 3 Februari 1816 blifwit till Fattigwårdsdirektionen öfwerlemnad, hwarefter de utlånade kapitalerne äro till ett belopp af ettusen etthundra femtio riksdaler swenska riksgäldssedlar och femhundra rubel banko assignationer, utgörande i silfwer femhundra trettiofju rubel fjorton tvåsjundedelss kopek indrifne.

9:o) Genom Mådig skrifwelse af den 14 Maj 1816 har blifwit förordnadt att f. d. Sweaborgs skole-, fattigwårds- och arbetshusinrättningsfond skulle till allmänna fattigwårdsinrättningen i Helsingfors öfwerlåtas, att efter föreskrift förwaltas; och hafwa sedermera de sårskilda deruppå gifna skuldsedlar blifwit inlöste, för hwilka, utom betydliga räntor, influtit femtusent åttahundra femtio riksdaler swenska riksgäldssedlar, motsvarande tvåtusent fem rubel sjuttioen tressjundedelss kopek silfwer.

10:o) Kommercerådet Lars Johan Sederholm har uti förbindelse af den 3 Augusti 1816 förärat och sedermera inbetalt femhundra rubel banko assignationer, motsvarande etthundra fyratiosem rubel åttatiosem tressjundedelss kopek silfwer, att af Fattigwårdsdirektionen förwaltas.

11:o) Till de fattiga i Helsingfors har Majoren Carl Otto af Forselles år 1816 förärat ettusen rubel banko assignationer, motsvarande tvåhundra åttatiosem rubel sjuttioen tressjundedelss kopek silfwer, att efter Fattigwårdsdirektionens godfinnande disponeras.

12:o) Sjötullwaktmästaren Johan Moberg, har uti testamentörfattning af den 13 December 1819 förordnat, att hälften af behållningen i hans bo skulle, efter verkställd utredning, till stadens fattigwårdsinrättning öfwerlemnas; i följd hwaraf Direktionen sedermera såsom stående kapital

uppburit åttahundra fertojer riksdaler trettio två skillingar swenska riksgäldsbedlar och fyrahundra femtio fem rubel banko assignationer, swarande mot fyrahundra tjugusju rubel fjorton tvåsijundebels kopek silfwer.

13:o) Werkelige Statsrådet P. Demidoff har år 1836 till de fattige i Helsingfors förärat en summa af femtusen rubel banko assignationer, hwaraf tvåtusen femhundra åttatio rubel genast blifwit utdelade och återstoden tvåtusen fyrahundra tjugu rubel, motswarande serhundra nittioen rubel fyratio två sersijundebels kopek silfwer, förblifwit såsom kapital under Fattigwårdsdirektionens förvaltning.

14:o) Barnmorskan Ottiliana Palmblad har genom testamentarisk författning af den 19 April 1840 till fattigwården i Helsingfors donerat inalles trehundra trettio två rubel åttatio fem och femsijundebels kopek silfwer.

15:o) Tullförwaltaren A. Ekholm har den 25 Juli 1842 till de fattige i Helsingfors donerat åttahundra femtio sju rubel fjorton och tvåsijundebels kopek silfwer.

16:o) Großhandlaren J. G. Brobergs hustru Gustafva Katarina Broberg, född Ehrogelius, har genom muntligt testamente den 10 Februari 1845 till Helsingfors stads fattige donerat etthundra fyratio två rubel åttio fertojer kopek silfwer.

17:o) Bagarenskan Karolina Charlotta Schulin har genom testamente af den 19 Februari 1851 till stadens fattigkassa donerat femhundra rubel silfwer.

18:o) Borgaredottren Lovisa Oikelin har genom muntligt testamente, fort före sin den 3 Januari 1852 inträffade död, till stadens fattige donerat all sin qwarlätenskap, som wid boets utredning utgjort etthundra tretton rubel silfwer.

19:o) Handlandeefkan Maria Kristina Mattheiszen, som aflidit den 27 Januari 1861, har genom testamente af den 16 Maj 1858 tillagt stadens fattigkassa ettusen rubel silfwer.

§ 97.

Donationer till fattigwården, hwilka för wisfa ändamål och efter gifna föreskrifter skola handhafwas, äro följande:

1:o) Genom testamentarisk författning af den 20 Augusti 1798 har Kronobränneri-Bokhållaren Karl Gustaf Hanell till förmon för Helsingfors stads fattige donerat tretusen trehundra trettio tre riksdaler sexton skillingar swenska riksgäldsbedlar, utgörande i silfwer ettusen tvåhundra åttatio tre rubel femtio kopek, hwaraf räntan på hans dödsdag (den 23 Februari) skulle fördelas emellan stadens fattige, hwarutom trehundra trettio tre riksdaler sexton skillingar äfwen riksgälds blifwit af honom anslagne för att med räntan derå bestrida kostnaden för förvaltningen.

2:o) Genom gåfwobref af den 5 November 1816 hafwa wice Amiralen C. O. Cronstedt, Öfwersten J. H. Gutofsky samt Krigsrådet C. P. Nyberg öfwerlemnadt till Fattigwårdsdirektionen, de twenne förstnämnde ettusen rubel hwardera och Krigsrådet Nyberg femhundra rubel banko assignationer, såsom stående kapital, motswarande i silfwer sjuhundra fjorton rubel tjugåtta och fyrasijundebels kopek, hwaraf årliga räntan skulle, under Direktionens uppsigt och wård, användas för att meddela fattiga barn fri undervisning i salighetsläran, i läsande, skrifwande och räknande och jemwäl i nyttiga handaslöjder.

3:o) Handlanden Adolf Fredrik Sierck har uti testamentförfattning af den 11 Juli 1822 förordnat, att af fertoisen rubel banko assignationer, motswarande ettusen sjuhundra fjorton rubel tjugåtta kopek silfwer, skulle årliga räntan å hans dödsdag, som inträffat den 7 December 1826, utdelas till behöfwande af borgareståndet sålunda, att ser af dem skulle undfa femtio och den sjunde ferto rubel banko assignationer.

4:o) Kaptenen Wilhelm Elg har uti gåfwobref af den 4 April 1823 under åberopande af sin faders Åsjesjoren Wilhelm Elgs före des den 17 Februari samma år timade död gjorda förordnande, öfwerlemnadt

till fattigwården femtusen riksdaler swenskt banko, motsvarande tvåtusen femhundra sjuttioen rubel fyratotre kopek silfwer, att under namn af "Elgska fonden pour les pauvres honteux" förwaltas, och hwaraf räntan omwifforligen borde årligen, på Åsjesfors dödsdag fördelas lika emellan de mest behöfwande af bemänte fattige.

5:o) Kapten Wilhelm Elg har genom testamente af den 23 Maj 1828 till organiserande af en fattigskola donerat tiotusen riksdaler swenskt banko, hwaraf årliga räntan skulle användas till skolans underhåll med böcker och nödige inventarier och skollärarens aflöning. Och utgöra de år 1846 i omförmäldt hänseende inslutta medlen inalles femtusen tvåhundra åttatio rubel silfwer.

6:o) Handlanden J. P. Chrogelius har den 16 Maj 1829 till Direktionen öfverlemnadt tvåtusen rubel banko assignationer, motsvarande femhundra sjuttioen rubel fyratotre kopek silfwer, såsom grundfond för en blifwande barnhusinrättning i Helsingfors stad, och förordnat att dessa medel, under namn af barnhusinrättnings-fonden, skulle hoföras och utlånas och att endast årliga räntan häraf finge användas till fattige barns underhåll och delas på ett mindre antal barn, så att ändamålet, eller deras fullkomliga bergning, måtte winnas.

7:o) Handlanden Karl Siercken har den 1 Mars 1832 genom testamente förordnat, att räntan af tvåtusen riksdaler swenska riksgäldscedlar, som efter hans den 17 April 1835 timade död blifwit till Direktionen aflemnade, och till ett kapitalbelopp af sjuhundra rubel silfwer i fattigwårdens räkenförlager upptagne, skulle årligen på hans dödsdag utdelas till lika belopp emellan trenne enfor af handelsståndet.

8:o) Mamsell Elsa Maria Lampa har genom testamente af den 5 Februari 1840 öfverlemnadt hälften af sin förmögenhet till Fattigwårdsdirektionens förvaltning, med wilkor att densamma blefwe ett stående kapital, hwaraf årliga räntan skulle i lämpliga lotter utdelas bland behöfwande enfor och döttrar efter embets- och handelsmän; och har denna

donation till fattigwårdsinrättningen år 1847 ingått med tillsammans ettusen sjuttio rubel silfwer.

9:o) Titulärråddinnan Hedvig Charlotta Gripenberg, född Holmberg, har genom testamentsförfattning af den 24 Oktober 1846 förordnat, att af hennes qwarlätenskap ett kapital af serhundra rubel silfwer skulle bildas en fond för fattige barns uppfostran och wård, samt en annan del af hennes förmögenhet, efterhand den inflöte, disponeras såsom pensionsfond för understödjande af medellösa, ogifta fruntimmer af ståndspersons klassen i Helsingfors; och har i följd af omförmänte förordnande till fattigwården insluttat inalles tretusen fyrahundra rubel silfwer.

§ 98.

Öfwer donationer, som till de fattigas förmon framdeles tilläfwentyras göras, och till Fattigwårdsdirektionens förvaltning öfverlemnas, skall Direktionen upprätta förteckning, hwari fullständigt upptages donationernas beskaffenhet jemte tiden då de erhållits, gifwarenes namn, m. m.

§ 99.

Till bestridande af fattigwårdens allmänna utgifter och kostnader har fattigwårdsinrättningen att uppbära, utom räntan å utestående kapitaler, följande inkomster:

1:o) Wiß andel af den till fattige barns uppfostran å kronans stat anslagne fyratonde tunnespanmålen eller deremot swarande penningesumma, som kan tillfalla församlingens fattige barn, enligt den fördelning Guvernören i länet låter uppgöra och om hvars belopp Direktionen bör skriftligen underrättas.

2:o) Likaledes efter Guvernörens fördelning wiß andel af de för enahanda ändamål från fattig- och arbetshusfonden bestämda anslag; skolande desse medel användas endast till utomordentliga försörjningsåtgärder och hushushåll till beredande af förökad tillsyn öfwer sådane

minderåriga barn, hvilka sedan de wisat fallenhet för brott, blifwit aflemnade till familjer under wård och tillsyn samt ansvarighet för deras uppförande.

3:o) Ersättning för sådane personers nödtorftiga underhåll, som wi-stats inom Ryssland samt då de till församlingen återkomma, af sjukdom eller andra orsaker äro urståndsatte att sjelfwe sig lifnära och från hvilka under deras frånvaro något fattigbidrag icke kommit stadens fattigkassa till godo. Börande Direktionen wid hwarje års utgång insända räkning öfwer kostnaden för dylike fattiges underhåll under det förflutna året till Guvernören, på hvars anmälan Ökonome-Departementet af Senaten, efter granskning deraf, den fattigkassan sända tillkommande ersättning utanordnar och genom Guvernören Direktionen tillhandahållas. Håri dock icke inbegripne sådane fänke undersätare, hvilka sedan Nådiga kongörelsen af den 30 Mars 1848 trädt i verkställighet, begifwit sig till Ryssland och, ehuru derstädes wistande, fortfarande förblifwa inskrifne i församlingen och till dess fattigförförjning erlagt den genom återopade Nådiga kongörelse stadgade fattigaavgift.

På enahanda sätt äger församlingen äfwen njuta ersättning för den kostnad densamma tillflyndas för sådant fattighjons eller fattigt barns förförjning, hvars hemwist icke är känt och som ej heller eljest kan hänföras till något wist fattigwårdsamhälle.

4:o) En åttonde dels procent af qwarlätenskapen efter aflidne under stadens jurisdiktion lydande personer, enligt verkställda bouppteckningar.

5:o) De fattige, enligt lag och särskilda författningar, tillkommande lott i böter och sakören.

6:o) Qwarlätenskapen efter aflidne fattighushjon eller andra personer, som ständig hjälp af fattigwården åtnjutit, på sätt i § 50 säges.

7:o) All inkomst eller förtjenst af det arbete, som å fattig- eller arbetshuset, eller af de genom fattigwården underhållna personer för dess räkning förrättas.

8:o) Wis fattigaavgift såsom frivillig gåfwa af dem, hvilka i Helsingfors stad winna antingen burskap eller och särskildt handwerks- eller näringsrätt.

9:o) Insamlingar för de fattige wid bröllop och barndop inom Lutherska församlingen.

10:o) Inkomsten af årliga kollekter, som till de fattiges förmön i stadens kyrkor uppbåras.

11:o) Den avgift, som för de inom stadens område privilegierade offentliga biljarder, enligt privilegii-brefwens innehåll, årligen bör till de fattige erläggas.

12:o) Inkomsterne af konserter, assembléer och flere dylika lustbarheter, som anställas till förmön för fattige, hörande till Direktionens omwårdnad.

13:o) Frivilliga gåfwor, som genom insättning i fattigbössorne infläta, eller annars blifwa, utan att utgöra egentliga donationer eller ständande kapitaler, till fattiges understöd aflemnade.

14:o) Särskild avgift af två rubel silfwer för hwarje offentlig lustbarhet, assemblé eller maskerad, som emot inträdesavgift uti stadens societetshus eller annorstädes inom stadens område anställas, för hwarje spektakel, som emot betalning i härwarande theater eller annorstädes inom stadens område gifwes och för hwarje representation, som resande musiker, konstnärer, lindansare med flere sådane personer tillåtas att emot inträdesavgift å fungjorda dagar eller terminer gifwa allmänheten.

15:o) Likaledes en avgift af två rubel silfwer, räknad för en månad eller kortare tid, af fringwandrande taffspelare, musikanter, med flere personer, hvilka med Polisens tillstånd på gator, i husen eller eljest för penningar ådagalägga färdighet i handgrepp eller förewisa sällsynta djur, naturalster eller andra mindre wanliga föremål, såsom och af utländska tandsläfare, portraitmålare, handelsagenter, gipsmakare, grawörer och dem, som sälja grawyrer, glasarbeten och dylikt.

16:o) Särskilda fattigavgifter af:

- a) Stadens försvarsfolk, såsom formän, timmermän, fiskeköpare, fiskare, gatläggare och arbetskarlar, med flere, en hvar en rubel femtio kopek;
- b) Handtverksgefaller, fabriksarbetare och enskildes tjenare af manfön samt murarelärlingar, en hvar en rubel;
- c) Fabriksarbetare och enskildes tjenare af qwinkön, en hvar femtio kopek;
- d) Öfrige handtverkslärlingar, som icke erhålla lön samt bo hos måstaren och njuta dennes kost, en hvar femton kopek; allt beräknadt för år.

Wid debiteringen af fattigavgifterna för de under Litt. b, c och d upptagne klasser, märkes att dessa avgifter, hvilka påföras husbonden, som för desamma är ansvarig, böra i debetsedeln utföras särskildt för hvarje debiterad person, på det husbonden må, om annorlunda ej är öfverenskommet, kunna afräkna avgifterne på den debiterades lön eller arbetsförtjenst.

§ 100.

Hwad till fattigförförjningsanstalterna, utöfwer räntor och ofwan uppräknade inkomster kan erfordras, äger Direktionen uttärera under följande rubriker:

1:o) Fastighetsavgifter hos enskilde gårdsegare, utan annat undantag än hwad angående grekisk ryska presterskapets gårdar i Kejsarliga Förordningen den 9 Mars 1858 finnes stadgadt; börande denna avgift utgöras afwen af dem, hvilka såsom hörande till någon af nedannämnde under Litt. a och b upptagne klasser eljest i fattigavgifter deltaga; samt

2:o) Personella avgifter af:

- a) alla i staden bosatte Embets- och tjenstemän och alla dem, som å finsk stat eller wid allmänna inrättningar åtnjuta löner, pensioner och årliga arwoden, af hwad namn och beskaffenhet de wara må, eller andra allmänna, i eller utom stat bestämda inkomster.

b) stadens af Magistraten till wisja skatt- eller näringsören tarerade borgare och näringsidkare, såsom och andre, dem Direktionen äger, för beräkningen af fattigavgiften, påföra wisst öretal, lämpadt, i behörigt förhållande till andra med skatt eller näringsören belagde personer, efter en hvars handtering, eller efter den näring han för sin utkomst i staden eller dess område under längre tid af året idkar.

c) öfrige i staden boende, till församlingarne hörande ståndspersoner samt handels- och apoteksbetjente, med flere, som icke äro gårdsegare eller kunna hänföras till de i mom. a och b upptagne klasser, och ej blifwit uti § 102 från fattigavgift fritagne.

Ej må likväl den, som kan hänföras till två eller flera af förenämnde klassbestämmelser, påföras dubbel personel fattigavgift, utan erlägga sådant endast i den egenkap för hwilken, enligt reglementet, den högsta avgift eger rum.

§ 101.

Wid fördelningen af fattigavgiften emellan dem, som höra till de under Litt. a och b i mom. 2 af föregående § upptagne klasser, bestämes det förhållande, att etthundra tjugu rubel silfwer i årlig lön och arwode, pension eller annan i penningar uträknad inkomst, som i och för publik tjenst uppbäres, beräknas uppå ett borgerligt skattöre eller deremot swarande två näringsören. På lika sätt anses ett gårdsöre för dem som ega gård eller annan fastighet, utan afseende om de jemväl annorlunda uti fattigbewillningen deltaga; härifrån dock undantagne ej mindre kronan, staden och publice werk för de hus, plantager och anläggningar, som dem tillhöra eller af dem begagnas, än grekisk ryska presterskapets gårdar, enligt hwad i § 100 angifwet är. De enligt föregående § till mom. 2 Litt. c hörande personer, bör Direktionen påföra någon efter omständigheterna och behörig klassifikation jemkad avgift.

§ 102.

Från personel fattigbewillning befrias:

1:o) alla i tjänst warande och till de i staden förslagde finska eller ryska trupper hörande militärpersoner, för de löner och förmoner de i och för dessa sina beställningar åtnjuta; äfvensom alla wid dessa korpsen anställda civila tjänstemän, som ej å finsk stat aflönas.

2:o) alla i sjömanshuset inskrifne skeppare, hvilka ej äro gårdsägare eller idka färskilt handelsrörelse, och öfrigt till sjömanshuset hörande sjöfolk.

3:o) alla, som efter Fattigwårdsdirektionens närmare bepröfwande, för fattigdom eller mindre tillgångar ej kunna någon fattigafigift skäligen åläggas.

4:o) alla de som af Fattigwården försörjas.

5:o) barn under femton år.

§ 103.

Det bidrag till fattigförsörjningen tjenstehjon åligger utgöra, skall, då tjenstehjonet minst fem år efter hwarandra hos samma familj eller å samma ställe tjenstgjort, till hälften nedsättas, men efter tio års enahanda tjenstetid helt och hållet upphöra, för så lång tid tjenstehjonet derstädes fortfarande i tjänst förblifwer; börande det tjenstehjon, som slikt förmon tillgodonjuta vill, antingen själf eller genom dess husbondefolk sådant hos Direktionen anmäla i början af det år, hwarifrån omskörmälte eftergift kommer att beräknas.

VIII Artfeln.

Om uppbörden.

§ 104.

För de fattigwården tillhörande aktier i societetshuset äger kassören uppbåra hwad, som enligt societetsbolagets likwid öfwer redowisningen för

husets förvaltning på sagde aktier för året kan sig belöpa, och hwilket med utdrag af sagde likwid styrkas bör. För öfrigt tillhör det Direktionen att, intill dess omskörmälte aktier med fördel kunna försäljas och till grundkapital omsättas, wid förefallande tillfällen bewaka fattigwårdens rätt och bästa, i hwad dess andel i societetshuset hörer.

§ 105.

För att kontrollera uppbörden af den fattigprocent, som ifrån aflidne personers sterbhus bör utgå, åligger det stadens Magistrat att twänne gånger om året, inom Juli och Januari månaders utgång, meddela Direktionen förteckning öfwer de under förutgångne halfår genom Rådhuswårdens försorg verkställda bouppteckningar, utvisande de aflidne personernas stånd och namn och när uppteckningar efter dem skett, samt inventariabeloppet och fattigprocenten i hwarje sterbhus; hwarhos i förteckningen bör upptagas efter hvilka personer uppteckning för anmälda hinder beror på Rådhuswårdens vidare handläggning eller för saknad qwarlätenskap hos den aflidne icke funnat försligga. Såsom werifikation till sagde utdrag, biläggas bestyrkt afskrift af de förteckningar öfwer alla under året inom staden timade dödsfall, som församlingens prästerskap har att till Magistraten aflemna.

§ 106.

Med ledning af dessa förteckningar äger Direktionen hålla hand deröfwer, att fattigprocenten ifrån sterbhus, der Rådhuswården besörjt om bouppteckning, såsom och der bouppteckning af andra blifwit förrättad, warer till kassören lewererad, eller efter omständigheterna om penningarnes indrifwande anlita Magistraten.

§ 107.

Öfwer alla böter, hwaraf wiß andel tilldömmes stadens fattige, åligger det Rådhuswården, Magistraten, Råmnersrätten och Polisfammaren,

wid laga answar, att wid hwarje års utgång, inom twenne månader der-
 efter, meddela Fattigwårdsdirektionen styrkt utdrag af sakföreslängden eller,
 om någre böter ej blifwit de fattige tilldömde, jemwål derom Direktionen
 skriftligen underrätta; i anledning hwaraf Direktionen sedan har att fat-
 tigwårdsens rätt lagligen bewaka. Guvernören i länet bör ock wid hwarje
 års utgång lemna Direktionen förteckning på alla sådane böter, som för
 uteblifwande från uppbördsstämmer eller eljest under loppet af året wid
 Länestyrelsen blifwit stadens fattige tilldömde.

§ 108.

Förteckning öfwer dem, som i staden winna antingen hurskap eller
 ock särskilt handtwerks- eller näringsrätt, skall Magistraten för hwarje halft
 år, inom påföljande månads utgång, till Direktionen aflemna, samt för
 öfrigt tillse att dessa personer ej utfä burabref eller tillåtas widtaga sin
 handtering, innan med qwitteradt rewersal är styrkt, att fattigavgiften blif-
 wit till kassören inbetalad.

§ 109.

Hwad för fattige wid bröllop och barndop af wårdsfolk och gäster
 erlägges, skall genast uppräknas och införas i en uppbördsbok, som Direk-
 tionen wid början af hwarje år låter tillställa en hwar af församlingens
 präster. Insamlingen wid hwarje tillfälle bestyrkes såwål af den prest-
 man, som wigfeln eller dopet förrättadt, såsom ock af wården eller någon
 af gästerna, och medlen lewereras för hwarje halft år till kassören emot
 qwittens i uppbördsboken, hwilken wid årets slut återlemnas med an-
 teckning wid hwilka förrättningar någon insamling ej kunnat ske.

Werkställes wigfel eller barndop af någon till församlingen ej hö-
 rande prestman, åligger honom på lika sätt göra insamling för de fattige
 och lewerera medlen jemte ett af honom och wården eller en af gästerna
 underteckadt rewersal. Uppå sådane förrättningar aflemnar församlin-

gens kyrkoherde wid hwarje halft års förlopp till Direktionen särskild för-
 teckning.

§ 110.

De för fattigas räkning bestämda och under Gudstjenst i Lutherska
 församlingen uppburna kollektor upptecknas för hwarje gång och insamlin-
 gens belopp bestyrkes af en tjenstgörande prestman och någon församlin-
 gens medlem samt öfwerlemnas för hwarje halft år jemte rewersal till
 fattigwårds kassören. Hwad under Gudstjenst sålunda eller annars in-
 samlas, nedfattes, såsom förut wanligt varit, i en lista, som efter hwarje
 halft års förlopp i närvaro af någon ledamot i Direktionen öppnas,
 hwarefter medlen likaledes emot rewersal och qwittens lewereras till kas-
 sören, som, efter förwerling af fremmande mynt, upptager medlen till
 redowisning.

§ 111.

Öfwer alla i staden privilegierade biljarder föres af kassören särskild
 förteckning, hwari upptages beloppet af den afgift, som enligt privilegii
 brefsens innehåll för hwarje biljard till fattigkassan skall erläggas och
 af kassören bör indrifwas.

§ 112.

Förteckning öfwer konserter, assembléer och andra till de fattigas för-
 mon anställda lustbarheter skall kassören upprätta i enlighet med annon-
 serna derom i allmänna tidningar och andra tryckta fungörelser, som i
 sådant ändamål böra honom meddelas. De derföre inslutne medlen skola,
 jemte rewersaler af den eller dem, som medlen omhändertagit, aflemnas
 till kassören.

§ 113.

Den uti 14 punkten af § 99 bestämda afgift för offentliga assem-
 bléer, maskerader eller andra lustbarheter skall förskottswis erläggas och
 qwittens deröfwer företes innan sådan lustbarhet får anställas; åliggande

det kassören att öfver dem föra särskild förteckning, äfvensom Direktionen att widtaga nödiga åtgärder om afgiftens erläggande, för hwilken huswård, husägare eller bolagsintressenter, i hvars hus sådan tillställning förfäggas, wid egen betalningsförlidighet skola ansvara. Den månatliga afgift, som enligt 15 punkten i nyssnämnde § för fringwandrande taffspelare, musikanter, tandläkare med flere är påbjuden, skall af Polis-kammaren jemtväl förskottswis uppbåras och aflemnas, jemte förteckning för tre månader i sänder, till fattigwårds-kassören, som derom bör hos Polis-kammaren sig anmäla och medlen qwittera.

§ 114.

För att fullständigt kunna beräkna den i 16 punkten af § 99 bestämda fattigafgift för tjenstefolk och de till arbetande klassen hörande personer, samt verkställa den i § 100 föreskrifna tarering af årliga fattigbewillningen, äger Direktionen infordra behörig del af årets mantalslängd samt utdrag af allmänna stater öfver löner, årliga arwoden och pensioner och nödiga upplysningar om andra inkomster m. m., hwarefter fattigbewillning beräknas; äfvensom Direktionen icke må förmenas, att genom någon af dess ledamöter eller tjenstemän hos stadens prästerskap utur kyrkoböckerne förskaffa sig de upplysningar, som för Direktionen kunna vara nödige.

Desutom åligger Magistraten att inom April månad hwarje år meddela Direktionen styrkt afskrift af den längd, som i och för uppbörd af de egentliga statsutskyllerna årligen upprättas, på det att sålunda noggrann utredning om alla i staden eller inom dess område warande ensiftilte hus, gårdar och lågenheter, deras ägare, wården och öretal samt borger-skapets och näringsidkares skatt- och näringsören, må kunna winnas.

§ 115.

Med stöd af dessa handlingar och den erfarenhet af behöfwen, som

närföregående årens räkenskaper lemna, skall Direktionen öfwerlägga och besluta om tareringen af fattigafgifterna för året, och låta kassören deröfver uppgöra noggrann tareringslängd, hwilken inom Juni månads utgång skall till Direktionens närmare granskning inlemnas. Enligt tareringslängden, sådan den blifwit af Direktionen godkänd, skola debetsedlar utskrifwas och de betalande tillställas, samt anmaning dem meddelas genom kungörelser å tvenne söndagar i församlingarnes kyrkor och annonser i allmänna tidningar, att fattigafgiften å bestämda dagar till kassören inbetala.

Wid debetsedlarnes utfärdande iakttages hwad uti § 99 mom. 16 stadgats angående de deri under Litt. b, c och d upptagne klasser.

§ 116.

Inom fjorton dagar efter ordinarie uppbördsstämman, som bör wara afslutad inom Augusti månads utgång, pålysas och annonseras restuppbörd, hwilken inom September månad, om ske kan, bör wara verkställd; hwarefter kassören ofördröjligen till Direktionen inlemnar förteckning på alla dem, som ännu icke betalt den påbjudna fattigafgiften. I anledning deraf äger Direktionen, efter omständigheterna, hos wederbörande auktoriteter begära, att afgiften för pensions- och löntagare må af deras löner och pensioner m. m. innehållas och Direktionen tillställas, samt för öfrigt insända utdrag af förteckningen till Magistraten och begära resternes uttagande genom utmätningstrång; åliggande det Magistraten, att utan dröjsmål indrifwa medlen och dem till Direktionen öfwerlemna; dock böra slike rester för att sålunda få uttagas, icke wara äldre än tre år. Ej må annat än uppteckt qwittens öfwer redan erlagd betalning hindra medlens uttagning; den misnöjde, som tror sig annorlunda kunna styrka sin rätt, likwäl obetaget att derom särskildt i laga ordning utföra talan. För öfrigt åligger det exekutor wid eget betalningsansvar att sist inom tre månader efter det restlängden blifwit honom tillställd, hafwa alla ofribiga

rester indriska samt medlen, åtföljde af fullständig redovisning, till fattigwårdsstyrelsen aflemnade.

§ 117.

Hwad af fattigaafgiften ej funnat hos de restskyldige erhållas, upptages i särskild förteckning, som Direktionen till närmare granskning företager; hwarefter och sedan nödiga upplysningar af distriktsombuden och presterskapet med flere blifwit inhemtade, Direktionen äger närmare bestämma och uti afkortningslängd upptaga, hvilka restskyldige må från fattigaafgifternes erläggande fritagas; med stälen dertill, samt efter omständigheterna till resternas indriswande hos de öfriga besörja om vidare utmätningsskröf.

Om någon af förgåtenhet blefwe från taxeringslängden utelemnad, må Direktionen om fattigutskyldens uppbärande hos sådan person widtaga särskild åtgärd.

§ 118.

Ej må någon, som i fattigutskylden bör deltaga och vill från orten bortflytta, erhålla flyttningbewis eller förpäsning eller annars tillåtas afresa innan han styrkt sig hafwa för sig och husfolk erlagt fattigaafgiften för året, eller nöjaktig säkerhet dertill ställt. Efter annorlunda, ware den, som bewiset eller förpäsningen aflemnad, för fattigaafgiften ansvarig.

§ 119.

Alla inbetalningar till fattigkassan skola, der ej annorlunda sagdt är, verkställas med dubbla rewersaler, hwaraf ena exemplaret quwarstannar hos kassören, att räknenskaperne widfogas, och det andra återställles till den betalande med kassörens påtecknade qwittens och anvisning att låta anteckna inbetalningen, så framt den för gällande skall anses, uti den kontrollbok, som föres och förwaras af en utaf Direktionen utsedd ledamot.

Hwad af kassören utan rewersal emottages och uppbäres skall han wid ansvar inom nästa dag anmäla till annotation i kontrollboken.

Till befordrande af ordning och skyndsamhet wid in- och utbetalningar, bestämmer Direktionen de dagar i weckan, då kassakontoret å wissa timmar för sådant ändamål hålles öppet.

IX Artikeln.

Om förvaltningen och utlåningen af fattigwårdens tillgångar.

§ 120.

Alla Fattigwården tillhörande kontanta penningar, skuldsedlar och andra penningeförbindelser skola förwaras uti en på säkert ställe nedfatt kassakista, försedd med trenne dyrkfria lås, hwar till twenne Direktionens ledamöter och kassören hafwa hwar sin nyckel. Allt efter det medel för fattigwårdens räknung inslyta, skola de insättas i kassakistan; dock tillåtes kassören att, till bestridande af förefallande utgifter, hos sig behålla och i särskild handkassa förwara en summa af tvåhundra rubel silfwer.

§ 121.

Twänne gånger om året skola fattigwårdens länehandlingar af Direktionen genomses och granskas, på det förluster genom försummade bewakningar och andra tillfälliga orsaker måtte i möjligaste måtto förekommas. Förteckning på uppgifne lån, med uppgift å lånesummor, låntagare, löftesmän och förfallobagar m. m., bör jemwäl wid Direktionens sammanträden alltid wara att tillgå.

§ 122.

Till bestridande af utgifterna för fattigwården och särskilda kostnader utanordnar Direktionen nödiga medel och bestämmer den kontroll, som wid medlens användande iakttagas bör. Tillfälliga mindre utgifter må

kassören enligt ordförandens skriftligen meddelade anordningar, bestrida och berom wid Direktionens nästa sammanträde anmäla. Jemwål må Direktionen efter omständigheterna, till inspektorns disposition för mindre behof, utanordna lämpligt förskott ur fattigkassan, att emot särskild redowisning användas och efter föregången granskning i räkenskaperne afföras.

§ 123.

Donationerne till fattigwårdsinrättningen och öfriga, såsom fond för densamma bestämda kapitaler, få ej till de årliga utgifternes bestridande och ej heller för andra än de bestämda eller afsedda ändamålen användas. Med donationer och andra tillgångar, som till förstärkande af inrättningens fonder kunna framdeles fattigkassan tillflyta, skall på lika sätt förhållas.

§ 124.

De under Direktionens förvaltning stående kapitaler skola genom utlåning emot behörig säkerhet göras fruktbara, hwarwid bland annat iakttages, att de för vissa ändamål bestämda och uti § 97 uppräknade donationemedel, hwaraf räntorne, enligt donationsbrefwens lydelse, böra särskilt utdelas eller användas, wara i räkenskaperne hwar för sig upptagna, så att urskiljas kan utur hwilken fond eller af hwilken donation utlåningen skett.

§ 125.

För utlånade kapitaler skall Direktionen betinga sex procents årlig ränta och tillräckelig säkerhet, allt efter som Direktionen anser fattigwårdens fördel fordra. För öfrigt eger Direktionen hålla hand deröfver, att räntorne å bestämda tider emot dubbla rewersaler, såsom angående inbetalningen i § 119 säges, wara erlagde, och att fattigkassans rätt, wid gäldenärs eller löfkesmans dödsfall och andra förekommande händelser, icke åsidosättes.

§ 126.

Skulle under tidernas lopp utlåning af kassans medel förswäras och fråga således uppfå om räntans nedsättning bör Direktionen öfwerlemnna ärendet till församlingens afgörande och framställa grunderna för sina åsikter i saken. Sedermera ankommer det på församlingen att förordna om de åtgärder, som till utlåningens befordrande med fattigkassans fördel böra widtagas.

X Artikeln.

Om redowisningen.

§ 127.

Redowisningsåret räknas ifrån och med den 1 Januari och slutas med den 31 December.

För hwarje månad i året skall kassören uppgöra kassaräkning hwar-uti summariskt eller enligt Direktionens närmare föreskrift upptagas alla inbetalningar och uppburna medel samt alla utgifter under månadens lopp och hwad som för månaden balanseras, såsom löpande förskott eller behållning i kassakistan och hos kassören. Denna räkning inlemnas till Direktionen wid påföljande månads första sammanträde samt jemföres med kontrollboken och utfärdade anordningar; hwarefter Direktionen befordrar till rättelse, hwad som tilläfwentyrs finnes oriktigt eller ofullständigt upptaget.

§ 128.

Öfwer fattigwårdens alla inkomster och utgifter för året skall kassören författa och inom Mars månads slut påföljande år till Direktionen ingifwa fullständig redowisningsräkning eller bokslut, som utwisar särskildt för hwarje titel, inkomsternas belopp och de olika fondernas tillstånd och behållning, utlånade kapitaler och utestående rester m. m., och hwad så-

lunda af fattigwårdens inkomster beror på utmätning eller annan åtgärd eller enligt Direktionens beslut fått afskrifvas, såsom och alla för fattigwården bestridda utgifter för året, öfwer hwilket allt särskilda förteckningar och afkortningslängder, med tillhörande verifikation, skola redovisningsräkningen åtfölja.

§ 129.

Efter tagen närmare kännedom af bokslutet, skall Direktionen öfwer sin förvaltning uppsätta noggrann berättelse, hwari, bland annat, bör uppgifwas antalet af fattige, som på fattigwårdens bekostnad under året åtnjutit underhåll och uppfostran samt huru många af dem varit intagne å fattig- och arbetshuset, eller, inom staden wistande, uppburit särskildt understöd eller och varit å landet inackorderade; hwarhos en allmän öfwerfikt af inrättningens fonder bör aflemnas, så fullständig att deraf må funna inhemtas, huruvida inrättningen fått widkännas någre förluster, jemte orsakerna, som dem wållat.

Denna berättelse skall wid allmän kyrkostämma, som på ordförandens begäran genast bör pålysas, inför församlingen uppläsas då församlingens medlemmar åga utse tre revisorer, åt hwilka fattigwårdens alla räkenskaper, handlingar och protokoller jemte berättelsen till granskning öfwerlemnas. Desutom åligger Direktionen att hwart tredje år inom en månad efter det nästnämnde berättelse blifwit i kyrkostämma uppläst, till Guvernören i länet insända särskild berättelse i ämnet, jemte summariskt uppgift öfwer fattigfondernes tillstånd. I öfrigt bör Direktionen lemna Guvernören alla de upplysningar angående fattigwården, som af honom äskas; ågande Guvernören tillse att fattigförsörjningen, enligt detta reglemente, tillbörligen handhafwas.

§ 130.

Angående Direktionens förvaltning under det förflutna året skola

Revisorerna taga noggrann kännedom. Om under revisionens fortgång skäl till anmärkningar emot räkenskaperne eller förvaltningen förefinnas, må Revisorerna deröfwer infordra Direktionens skriftliga utlåtande eller förklaring, som sist inom fjorton dagar bör aflemnas; ankommande det sedan på Revisorernes pröfning att godkänna förklaringen och, såwidt de alla äro ense, låta anmärkningarna förfalla. I annat fall skola Revisorerna, jemte det de afgifwa slutligt och fullständigt bemötande å Direktionens förklaring, öfwerlemnas de anmärkta stridigheterna att pröfwas och af dömmas af kompromissrätt.

§ 131.

Till denna kompromiss utse Revisorerna twenne och Direktionen lika många ledamöter, antingen af församlingens egne medlemmar eller andre personer, som åtnjuta aktning och förtroende. Dessa ledamöter böra gemensamt eller, der de ej äro ense, efter flesta rösterna och om desse äro lika, efter lottning, desutom inwälja en ledamot, hwarefter samtelige ledamöterna inom sig utse ordförande. I kompromissrättens utslag får ändring icke sökas; och må ej någon församlingsmedlem, som till ledamot i kompromissen blifwit inwalld, utan wiktiga skäl och hinder, ett slikt förtroende sig undandraga.

§ 132.

I allt hwad Revisorerna af fattigwårdens förvaltning godkännt, böra de meddela Direktionen decharge; hwarhos de upå Direktionens anmälan, eller annars i anledning af räkenskapernes granskning, må låta af fattigkassan tilldela kassören, om han inom behörig tid och med nit och noggrannhet sin tjänst fullgjort, någon belöning i penningar, dock ej öfwer femtio rubel silfwer. Särskilt skola Revisorerna genom allmänna tidningar lemna en kort framställning om Direktionens werksamhet för det förflutna året, med hwad mera, som kan förtjena att omnämnas.

§ 133.

Underlåter Direktionen att aflemna sådan redowisning, som § 129 upptager, eller afgifwa förklaring öfwer Revisorernes anmärkningar, må hos Guvernören i länet om Direktionens förpligtande dertill anmälås.

XI Artikeln. Särskilda Stadganden.

§ 134.

Hvarje annan fattigförförjningsanstalt, som i staden är eller kan blifwa inrättad, äfwen som församlingens kyrkoråd, under hvars förvaltning fonder till nödlidandes understöd tilläfwentyras wara öfwerlätna, ware förbundne att årligen, inom Mars månads utgång, till Direktionen aflemna förteckning på alla fattige, som ifrån berörde anstalter eller fonder åtnjuta underhåll, jemte uppgift på dess belopp.

§ 135.

Husbonde inom staden eller derunder lydande lägenhet, hwilken i sin tjänst antager eller medför tjänstehjon ifrån annan församling, för att i Lutheriska församlingen ingå, bör wid wite af tre rubel sifwer tillhålla sådant tjänstehjon att, på sätt Legostadgan af den 15 Maj 1805 bjuder, siff inom fjorton dagar efter sin ankomst aflemna prestbewis till församlingens kyrkoherde. Försummas detta utan laga förfall, må Direktionen, efter erhållen kännedom derom, anmäla förhållandet hos Polis-kammaren, som äger fälla den försumlige husbonden till nyfödd wite, fattigkassans ensak, och för öfrigt efter Legostadgan förfara.

§ 136.

Direktionen tillerkännes den enligt författningarne i wijsa fall församlingarne tillkommande rättighet, att yttra sig om personers inflyttning

och huruvida dem må tillåtas att i församlingen qwarstadna; hwarföre och enär sådane personer, hwilka enligt Kejsersliga fungörelsen af den 1 April 1822 icke få ifrån en till annan församling inflytta, utan den församlings, dit inflyttningen sker, hörande och bifall, hos pastor anmäla sig till winnande af inträde i stadens Lutheriska församling, pastor bör sådant hos Direktionen tillkännagifwa, samt tillika uppte den inflyttandes prestbewis, hwarefter Direktionen pröfwar om den inflyttande får i staden emottagas och, ifall sådant tillåtes, till pastor återställer prestbetyget med derå tecknad bewis öfwer bewiljad emottagning. Wägrar Direktionen en sådan person inträde och denne icke inom den tid Direktionen föreskrifwer, ifrån staden återflyttar, äger Direktionen hos Guvernören begära handräckning till en slik persons, jemte dess tilläfwentyras medförda hustrus och barns afhyjande från staden.

För öfrigt åligger det församlingens kyrkoherde, att wid hvarje månads utgång och wid Direktionens nästa sammanträde derefter, inlemna förteckning på alla dem, som under månadens lopp anmält sig till inflyttning i församlingen.

§ 137.

Enligt författningarne äro åldrige och bräcklige kofferdiskeppare och sjöfolk, som tillhört sjömanshuset, jemte deras hustrur eller enkor och barn berättigade, då de råka i fattigdom, att af stadens sjömanshuskassa njuta wißt årligt understöd. Det åligger derföre sjömanshusdirektionen, att widtaga nödiga åtgärder derom att de af församlingens till denna klass hörande medlemmar, som fattighjelp behöfwa, icke falla stadens allmänna fattigwård till last, och att årligen inom Mars månad lemna fattigwårdsdirektionen uppgift på alla dem, som af sjömanshuskassan njuta understöd. Anträffas personer af denna klass eller deras barn betlande å gator eller i husen, förhållas med dem, såsom angående betlande i V Artikeln föreskrifwet är. Blifwa de i saknad af understöd från sjömanshus-

kassan eller annan utväg att sig lifnåra, genom fattigwården underhållne, skall kostnaden för deras underhåll påföras sjömanshuskassan, hwarom fattigwårdsdirektionen i hwarje fall äger fatta beslut och sjömanshusdirektionen meddela; kommande ersättningen för sådant ändamål, att för hwarje månad ifrån sjömanshuskassan utbetalas eller, i händelse af wågran, hos kassans föreståndare genom Magistraten uttagas.

§ 138.

Dereft afliden eller afskedad person af gemenskapen wid den i Helsingfors stad förslagde finska militären, ware sig af landt- eller sjötrupperne, före dess inträde i krigstjänst, tillhört någon af Helsingfors stads församlingar, bör den aflidnes enka och barn eller den afskedade med hustru och barn, såframt de icke gitta sig sjelfwe lifnåra, af stadens fattigwård njuta underhåll; äfvensom slike personer, såwidt de kunna andra församlingar påföras, icke böra härstädes hysas, utan genom Guvernörens i länet försorg, enligt stadgandet i Senatens cirkulärbref till samtelige Guvernörerne af den 19 November 1839, försändas till den församling, dit de rätteligen höra. I sådana fall deremot, då nämnde personer icke lagligen kunna hänföras till någon wiß församling, må deras underhåll, genom fattigwården, efter derom genom Guvernören i länet skeende anmälan i Senaten och med dess tillstånd af allmänna medel påkostas.

§ 139.

Personer i stad eller på landet, som till uppfostran eller tjänst emottagit minderåriga och wårnlösa barn från denne stad, och för dem af fattigkassan uppbåra underhåll, ware, så länge barnen i deras tjänst förblifwa, fric från kronoutlagor för dem under den i Regostadgan af den 15 Maj 1805 bestämda tid.

§ 140.

Då fattigbewillning genom utmätning hos enskilda personer indrif-

was, äger utmätningssman rätt att derföre beräkna och uttaga arwode till det belopp lag förmår.

§ 141.

Wid breswerling i embetsärender åtnjuter Direktionen frihet från porto och asfuransafgifts erläggande och är jemwål befriad från stämpelpapper, löjen, wadepenningar, rewisionsfiskilling och andra utgifter i lagföknings- och rättgångsmål, från borgens ställande för kostnad och skada wid ändringsfökande och beswårs anförande samt betalning för annonsers införande i landets allmänna tidning.

§ 142.

För understödsbref och protokoller, bewis och andra handlingar, som af Direktionen eller dess tjenstemän utfärdas och till hwilka ej heller stämplat papper erfordras, äger någon afgift icke rum.

§ 143.

Weberbörande auktoriteter och embetsmän böra meddela Direktionen all den handräkning och det biträde, som Direktionen har af nöden, och med lag och författningar öfwerensstämmar. Hwad i en eller annan måtto härutinnan efterlåtes, må Direktionen anmäla till rättelse hos Guvernören i länet, eller å annan weberbörig ort.

§ 144.

Klaga öfwer distrikt-ombuden, inspektoren och andra fattigwårdsinrättningen till biträde antagne personer, hwad deras tjenstebesättning angår, anmäles hos Direktionen, som, dereft icke klagomålet är af den beskaffenhet, att det hör till domstols upptagande och behandling, i hwilket fall detsamma derstädes må af klaganden fullföljas, eller ock, om anledning dertill förekommer, genom Direktionens försorg utföras, äger pröfwa,

huruvida klagomålet förtjenar afseende och, i händelse den tilltalade finnes felaktig, derföre efter omständigheterna ålägga honom lämplig penningesgift till fattigkassan ifrån en till fem rubel silfwer att hos den felaktige uttagas å enahanda sätt som uti § 7 angående böter för utewaro från Direktionens sammanträden stadgadt finnes.

§ 145.

Finner sig någon missnöjd med den af Direktionen enligt föreskrifterne uti §§ 99, 100 och 101 angående fattigafgiften verkställda tarering, må besvär deröfwer hos Guvernören i länet anföras inom trettio dagar efter den för restantie-uppbörden utsatte tid, i hwilket afseende utdrag af tareringslängden, bestyrkt af kassören, med intyg derjemte om tiden då restantie-uppbörden varit utfatt, bör beswären biläggas. Fattigafgiften bör det oaktadt utgå och sedermera beswäranden godtgöras, i händelse rättelse uti tareringen winnes.

§ 146.

I andra mål må och öfwer Direktionens åtgärder och beslut, der ej annorlunda i detta reglemente stadgadt är, besvär hos Guvernören i länet anföras inom trettio dagar efter det beswäranden om beslutet eller åtgärden blifwit underrättad, eller del deraf erhållit.

§ 147.

Öfwer utslag, som Guvernören i länet, efter infordrade förklaringar, meddelar uti de från Direktionen inkomna mål, få underdåniga besvär af den enskilde parten, såsom och å fattigwårdsinrättningens wagnar, anföras uti Senatens Ekonomie-Departement, der beswären skola ingifwas inom nittio dagar, efter det utslaget kommit den beswärande tillhanda; dock hindra underdåniga besvär öfwer Guvernörens utslag i dylika mål ej utslagens befordrande till verkställighet.

§ 148.

De enligt detta reglemente fallande böter, skola gå till tvåskiftes emellan angifwaren och fattigkassan samt, i brist af tillgång, försonas enligt de i 10 Kap. II. B. bestämda grunder.

§ 149.

Uppkomma frågor om ändringar i eller tillägg till detta reglemente, må derom framställas och förslag ingifwas wid allmän kyrkostämma, då församlingen äger afgifwa betänkande öfwer förslaget och insända handlingarne till Guvernören i länet, i afseende å ärendets pröfning och afgörande.

Aflöningsstat:

	Silfwer.	
	Rub.	Kop.
Direktionens ordförande	400	—
Sekreteraren	200	—
Kassören	250	—
Fattighus-inspektorn	250	—
Till en prestman, som biträder å fattighuset	100	—
Stadsläkaren	200	—
Stadskirurgen	150	—
Waktmästaren	60	—
Summa	1,610	—
Anm. Wid nuvarande Stadsläkarens och Stadskirurgens afgång anställles tvåanne Fattigläkare, hwardera med lön af sexhundra rubel; i följd hwaras aflöningsstaten då ökas med		
	850	—

uti hwilket förslag åtskilliga af nämnde församlings medlemmar genom särskilda besvär härstädes sökt ändring, hvarföre de i beswären icke del-

tagande medlemmar af församlingen blifwit hörde och sig förklarar samt Magistraten och Direktionen för fattigwården här i staden med affördrade yttranden inkommit. Gifwet å Landskansliet i Helsingfors, den 28 Januari 1863.

Oswannämnde förslag, med hwad beswären och dertill hörande öfriga handlingar vidare innehålla, har jag i öfverwägande tagit: Och som sagde förslag blifwit af denna stads församlings medlemmar antaget och jemwäl synes egnadt att befördra det dermed åsyftade goda och nyttiga ändamål; alltså pröfwar jag, med stöd af 48 § uti Kejsrerliga förordningen om allmänna fattigwården i landet för den 22 Mars 1852, skälighet till wederbörandes esterrättelse gilla och fastställa nämnde förslag, likwäl med följande ändringar och tillägg, nemligen:

1:o) uti 24 §, angående i staden afliden ofärd och medellös persons begrafning, att fattigwårdsdirektionens ordförande jemwäl äger widtaga de, enligt sagde § på Direktionen ankommande åtgärder, då skyndsamt med begrafningen är nödig.

2:o) uti 33 § om wården och underhåll af fattighjon, att fattigwårdsdirektionen jemwäl eger utan föregångna warningar widtaga nödiga åtgärder i berörde afseende, om Direktionen finner skäl dertill förekomma.

3:o) uti 49 §, att wederbörande presterskaps i denna § omnämnda bewis, rörande de å landet inaforderade barn och bräckliga fattighjon, skola räkenskaperna till werifikation biläggas.

4:o) uti 52 §, att stadens fattighus skall finnas antingen uti eller helst inwid sjelfwa staden utom dess yttre linier, der erforderlig arbetsinrättning för fattighjonen kan med mindre kostnad än i staden åstadkommas.

5:o) uti 101 § att, för winnande af en utaf wederbörande nödig befunnen billigare fördelning af fattigafgiften, det förhållande ifrån och med innewartande år skall iakttagas, att tvåhundra rubel silfwer i årlig lön och arwode, pension eller annan i penningar bestämd inkomst, som i och för publik tjenst uppbåres, skall beräknas å ett gårdsöre och ett borgerligt skattöre eller deremot swarande två näringsören.

6:o) uti 136 §, att fattigwårdsdirektionen, wid frågor om personers inflytning till församlingen, skall ställa sig till esterrättelse hwad Kejsrerliga förordningen

om laga försvar och huru försvarslösa personer böra behandlas af den 14 Januari 1852 i berörde afseende stadgar.

7:o) uti 145 och 146 §§, att wid ändringsföskande uti fattigwårdsdirektionens beslut böra 18 och 58 §§ uti Kejsrerliga förordningen om allmänna fattigwården i landet af den 22 Mars 1852 lända wederbörande till esterrättelse och Direktionens beslut i enlighet dermed afwen verkställas.

8:o) uti 147 §, att wid beswärs anförande öfwer Guvernörens utslag skall 19 § uti sistnämnde förordning till alla delar gälla afwen uti ärender, som röra fattigwården i Helsingfors, och

9:o) bör till befördrande af allmän kännedom af hwad sålunda är förordnad, erforderligt antal exemplar af detta utslag genom fattigwårdsdirektionens försorg tryckas och allmänheten tillhandahållas, sedan sagde utslag wunnit laga kraft.

Och skall ett exemplar häraf under omslag tillsändas Magistraten i staden till egen kännedom och wederbörandes förståndigande samt för att Helsingfors stads församlings medlemmar meddelas, på sätt Kongl. Kammar-Kollegii fungörelse af den 1 Februari 1808 derom stadgar, och Fattigwårdsdirektionen derefter oförtöfwadt tillställas.

I händelse af misnöje får häri sökas ändring genom skriftliga till Hans Kejsrerliga Majestät ställda underdåniga besvär, hwilka inom nittio (90) dagar, efter häraf i stadgad ordning erhållen del, samma dag dock oräknad, före flockan tolf (12) på dagen skola af beswåranden sjelf eller dess dertill lagligen befullmäktigade ombud hit ingifwas; för öfrigt lärer beswåranden till underrättelse att de underdåniga beswären böra bifogas såwäl en behörigen styrkt affkrift af detta utslag, som behörigt bewis öfwer dagen, då beswåranden deraf på oswannämndt sätt erhållit del, emedan de underdåniga beswären eljest icke wara till Nådigh pröfning upptagne. Ort och tid som ofwan.

A. WALLEEN.

Werner von Rehausen.

